

பன்னிரு திருமுறைப் பாராயணம் (திருமுறைத் தேனமுது)



Acc.No 19524

Q 23 1/2

பூரணி பதிப்பகம்

20.4.2014

சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாராயணத் திரட்டு
(திருமுறைத் தேனமுது)



தொகுப்பு:
தெ.சொக்கலிங்கம்
காரைக்குடி

பூரணி பதிப்பகம்
கோவை - 641 030
அலைபேசி: 9443706190



தொகுப்புரை

சிவபெருமான் தாயினும் நல்ல தலைவன்; வானோர்க்கு அரியவன்; ஏனோர்க்கு எளியவன். “யாவராயினும் அன்பரன்றி அறியொணா மலர் சோதியான்” என்பார் மாணிக்கவாசகர். “அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே” என்பார் வள்ளலார். அன்பினாலேயே அவரை அறிய முடியும்.

சிவபெருமானைப் போற்றி செய்யும் தோத்திரப் பாடல்கள் பன்னிரு திருமுறைகள் ஆகும். பன்னிரு திருமுறை நூல்களின் ஆசிரியர்கள் இருபத்தி எழுவர். பன்னிரு திருமுறைகளுள் முதல் ஏழு திருமுறைகள் தேவாரம் எனப் போற்றப்படுகின்றன. இவற்றை அருளிச் செய்தவர்கள் திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் என்னும் மூவர் முதலிகள் ஆவர். எட்டாம் திருமுறை மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் ஆகும். ஒன்பதாம் திருமுறை திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டும் ஆகும். ஒன்பதாம் திருமுறையின் அருளாசிரியர்கள் ஒன்பதின்மர். பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரத்தை அருளிச் செய்தவர் சிவயோகியாகிய திருமூலர் ஆவார். பதினோராம் திருமுறையை அருளிச் செய்த ஆசிரியர்கள் பன்னிருவர். அதில் ஆலவாய் அண்ணலாகிய இறைவனும் ஒருவர். அவர் பாடியது ‘திருமுகப் பாசுரம்’ என்னும் செய்யுள்; இதனை சீட்டுக் கவி என்பர். திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறை ஆகும். இதனை அருளியவர் சேக்கிழார் பெருமான் ஆவார்.

பன்னிரு திருமுறைகளின் மொத்தப் பாடல் தொகை 18,349. இப் பன்னிரு திருமுறைகளும் பெரிதும் தேனாக, அமுதாக, கனியாக இனிக்கும் பாடல்கள் கொண்டவை. அவற்றுள் 500 பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்நூலில் தொகுத்துள்ளேன். திருவாசக முற்றோதல் செய்வதுபோல், பன்னிரு திருமுறைகளில் 500 பாடல்களைப் பாராயணம் செய்யலாம் என்றும் அதற்கான நூலைத் தன் மணிவிழா நினைவாக வெளியிடுவதாகவும் அன்பர் மேனா. மெய்யப்பன் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் விருப்பப்படி இந்நூல் மணிவிழா வெளியீடாக வருகிறது. முதலாவது பன்னிரு திருமுறைப் பாராயணம் அவர்களது மணிவிழாவை ஒட்டி 20-04-2014 அன்று நடைபெற உள்ளது.

மணிவிழாக் காணும் அன்பர் மேனா.மெய்யப்பன் அவர்கள் எனக்கு அம்மான் மகன். தமிழ்ப் பற்று மிக்கவர். பூரணி பதிப்பகத்தின் உரிமையாளரான அவர்கள் நல்ல நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சைவ சித்தாந்தம் கற்ற அவர்கள் திருமுறைகளில் மிகவும் ஈடுபாடு உடையவர்கள். மணிவிழா நாயகி மெ.பாப்பா ஆச்சி அவர்கள் மேனா. அவர்களுக்கு நல்ல உறுதுணையாக இருந்து வருகிறார்கள். தெய்வ பக்தி மிக்க அவர்கள் பக்திப் பாடல்களை நன்றாகப் பாடக் கூடியவர்கள். மணிவிழாத் தம்பதியரும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும் சகல செல்வ யோக மிக்கப் பெருவாழ்வுடன் பல்லாண்டு வாழ, ஆடகப் பொதுவில் நாடகம் இயற்றும் ஏடவிழ் கூந்தல் இறைவி பாகனாம் நடராஜப் பெருமானின் திருவடிகளை நினைந்து பிரார்த்தித்து என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை நல்கிய காரைக்குடி இராமசாமி தமிழ்க் கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வரும் தமிழாகருமான தெ.முருகசாமி ஐயா அவர்கள் தமிழின் பால் பேரன்பு கொண்டவர்கள்; சிறந்த சிந்தனையாளர். தமிழில் நல்ல பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்கள். சைவத்தையும் தமிழையும் இரு கண்களாகக் கருதும் அவர்கள் நல்ல தமிழ்த் தொண்டு செய்து வருகிறார்கள். ஐயா அவர்களுக்கு என் மனம் கனிந்த, சிரம் தாழ்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலுக்கு முன்னுரை அளித்த மேனா. அவர்களுக்கும் இந்நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த பூரணி பதிப்பகத்தாருக்கும் என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்பன்,

டு.சாக்கலிங்கம்.

தொகுப்புரை

சிவபெருமான் தாயினும் நல்ல தலைவன்; வானோர்க்கு அரியவன்; ஏனோர்க்கு எளியவன். “யாவராயினும் அன்பரன்றி அறியொணா மலர் சோதியான்” என்பார் மாணிக்கவாசகர். “அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே” என்பார் வள்ளலார். அன்பினாலேயே அவரை அறிய முடியும்.

சிவபெருமானைப் போற்றி செய்யும் தோத்திரப் பாடல்கள் பன்னிரு திருமுறைகள் ஆகும். பன்னிரு திருமுறை நூல்களின் ஆசிரியர்கள் இருபத்தி எழுவர். பன்னிரு திருமுறைகளுள் முதல் ஏழு திருமுறைகள் தேவாரம் எனப் போற்றப்படுகின்றன. இவற்றை அருளிச் செய்தவர்கள் திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் என்னும் மூவர் முதலிகள் ஆவர். எட்டாம் திருமுறை மாணிக்கவாசகப் பெருமானின் திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் ஆகும். ஒன்பதாம் திருமுறை திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்லாண்டும் ஆகும். ஒன்பதாம் திருமுறையின் அருளாசிரியர்கள் ஒன்பதின்மர். பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரத்தை அருளிச் செய்தவர் சிவயோகியாகிய திருமூலர் ஆவார். பதினோராம் திருமுறையை அருளிச் செய்த ஆசிரியர்கள் பன்னிருவர். அதில் ஆலவாய் அண்ணலாகிய இறைவனும் ஒருவர். அவர் பாடியது ‘திருமுகப் பாசரம்’ என்னும் செய்யுள்; இதனை சீட்டுக் கவி என்பர். திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறை ஆகும். இதனை அருளியவர் சேக்கிழார் பெருமான் ஆவார்.

பன்னிரு திருமுறைகளின் மொத்தப் பாடல் தொகை 18,349. இப் பன்னிரு திருமுறைகளும் பெரிதும் தேனாக, அமுதாக, கனியாக இனிக்கும் பாடல்கள் கொண்டவை. அவற்றுள் 500 பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்நூலில் தொகுத்துள்ளேன். திருவாசக முற்றோதல் செய்வதுபோல், பன்னிரு திருமுறைகளில் 500 பாடல்களைப் பாராயணம் செய்யலாம் என்றும் அதற்கான நூலைத் தன் மணிவிழா நினைவாக வெளியிடுவதாகவும் அன்பர் மேனா. மெய்யப்பன் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் விருப்பப்படி இந்நூல் மணிவிழா வெளியீடாக வருகிறது. முதலாவது பன்னிரு திருமுறைப் பாராயணம் அவர்களது மணிவிழாவை ஒட்டி 20-04-2014 அன்று நடைபெற உள்ளது.

மணிவிழாக் காணும் அன்பர் மேனா.மெய்யப்பன் அவர்கள் எனக்கு அம்மான் மகன். தமிழ்ப் பற்று மிக்கவர். பூரணி பதிப்பகத்தின் உரிமையாளரான அவர்கள் நல்ல நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சைவ சித்தாந்தம் கற்ற அவர்கள் திருமுறைகளில் மிகவும் ஈடுபாடு உடையவர்கள். மணிவிழா நாயகி மெ.பாப்பா ஆச்சி அவர்கள் மேனா. அவர்களுக்கு நல்ல உறுதுணையாக இருந்து வருகிறார்கள். தெய்வ பக்தி மிக்க அவர்கள் பக்திப் பாடல்களை நன்றாகப் பாடக் கூடியவர்கள். மணிவிழாத் தம்பதியரும் அவர்தம் குடும்பத்தினரும் சகல செல்வ யோக மிக்கப் பெருவாழ்வுடன் பல்லாண்டு வாழ, ஆடகப் பொதுவில் நாடகம் இயற்றும் ஏடவிழ் கூந்தல் இறைவி பாகனாம் நடராஜப் பெருமானின் திருவடிகளை நினைந்து பிரார்த்தித்து என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை நல்கிய காரைக்குடி இராமசாமி தமிழ்க் கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வரும் தமிழாகருமான தெ.முருகசாமி ஐயா அவர்கள் தமிழின் பால் பேரன்பு கொண்டவர்கள்; சிறந்த சிந்தனையாளர். தமிழில் நல்ல பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்கள். சைவத்தையும் தமிழையும் இரு கண்களாகக் கருதும் அவர்கள் நல்ல தமிழ்த் தொண்டு செய்து வருகிறார்கள். ஐயா அவர்களுக்கு என் மனம் கனிந்த, சிரம் தாழ்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலுக்கு முன்னுரை அளித்த மேனா. அவர்களுக்கும் இந்நூலை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த பூரணி பதிப்பகத்தாருக்கும் என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்பன்,

தெ.சொக்கலிங்கம்.

“பண்ணும் பதமேழும் பலவோசைத் தமிழவையும்
உண்ணின்றதோர் சுவையும் உறுதாளத் தொலிபலவுமாக
உள்ளான்” என்கிறார்.

“வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர் இனத்தகத்தான்” என்று
திருநாவுக்கரசர் கூறுகிறார்.

“பண்ணிடைத் தமிழொப்பாய்” என்பது சுந்தரர் வாக்கு.

ஆக பண்ணாலான பாடல்களையே இறைவன் உவப்புடன்
கேட்டதாகச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் தாம் முதன் முதலில் பாடிய
சோணாசல மாலை என்னும் நூலின் தொடக்கத்தில் பதிவு
செய்துள்ளார். மூவர் பாடல்களும் பண் சுமைந்தவை என்ற
குறிப்பும் பொருந்துமாறு பாடியுள்ளது சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

அண்ணல்மா புகழ்மூ வரும்புனை அரும்பா

அன்றிஎன் கவியும்நின் தனக்காம்!

பண்ணுலாம் இருவர் இசைகொள்நின் செவியில்

பாணிமான் ஒலியும்ஏற் நிலையோ?

இதில் சிவப்பிரகாசர் இறைவனிடம் “மூவர் தமிழை
ஏற்றதுபோல் என் பாடலையும் ஏற்க” என்று கூறுவதற்கு ஓர்
உவமை கூறுகிறார். கம்பன், அசுவதரன் என்னும் இரு கந்தர்வர்கள்
எப்போதும் பண்ணோடே பாடிக்கொண்டிருந்தனர். அதற்காக
அவர்கள் வேண்டியவாறு இறைவன் அவர்களைத் தம் காதில்
அணியும் தோடாக்கிக் கொண்டார். இப்படிப் பண்ணார்ந்த
பாடல்கள் கேட்ட வண்ணம் இருந்தாலும் இடக்கையில் உள்ள
மானும் ஏதோ சிற்றொலி எழுப்பியதையும் கேட்கின்றதைக் போல்
மூவர் தமிழுடன் என் தமிழையும் ஏற்க என வேண்டுகிறார்

இப்படியாகப் பண்ணிசைச் சிறப்புகள் யாவும் தேவாரம்
பாடியவர்களாலேயே பாடப்பட்டதால்தான் சோழப் பேரரசு காலத்தில்
போற்றுவாரின்றி அருகிவிட்ட திருமுறைப் பண் திருநாரையூர்
நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் உயிர் கொடுக்கப் பெற்றது. இதன்
தொடர்ச்சியைத் தெய்வச் சேக்கிழார் தம் பெரியபுராணத்தில் மூவர்
பாடிய பண்களைப் பேணியதால் வளர்த்தார்.

இருப்பினும் வழிவழியான இசைமரபு, தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்த
ஆட்சி மாற்றங்களால் குன்றின. இதனை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும்
முயற்சியில் திருக்கோயில்களும் அவற்றைச் சார்ந்த மடாலயங்களும்

ஓதுவார்களைக் கொண்டு ஓரோவழி வெற்றி பெற்றதால் தேவாரப் பண்முறை தமிழ் நாட்டில் உலா வரத் தொடங்கின. அந்த வழிமுறையை நினைவு கூர்ந்து பேனும் முயற்சிக்கான ஓர் எல்லையாக வெளியிடப் பெற்றதுதான் இந்தப் பன்னிரு திருமுறைப் பாராயணத் திரட்டான 'திருமுறைத் தேனமுதமாகும்'

இத்திரட்டு தேனமுதைப் பசுவின் சீம்பால் திரட்டாகவும், பாலைக் காய்ச்சி செய்யப்பட்ட பால்கோவாத் திரட்டாகவும் கருதும் அளவில் மூவர் தேவாரப் பண்கள் இந்நூலுள் அடுக்கப்பட்டுள்ளன. சமையாசாரிகள் பாடிய மொத்த பண்கள் 24. அவற்றை இந்தந்த நேரத்தில் பாட வேண்டும் எனப் பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர்கள் பிரித்து வகுத்துள்ளனர். பகலில் 12ம், இராப் பொழுதில் 9ம், பிற எல்லா நேரங்களில் பொதுப் பண்ணாக 3ம் பாடுவதை வரையறுத்துள்ளனர்.. அவை பற்றி ஓரளவு அறிந்து கொண்டால் இந்நூலுள் தரப்பெற்றுள்ள பாடல்களும் பாடல்களுக்கேற்ற பண்களும் பற்றிய குறிப்புகளும் தெளிவுபடும் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் இந்நூலுள் சம்பந்தரின் 22 பண்களும், நாவரசரின் 8 பண்களுடன் தாண்டகப் பதிவுகளும், சுந்தரரின் 13 பண்களும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன

சங்க காலத்திலும் சங்கம் மறுவிய சிலப்பதிகார காலத்திலும் இருந்த பண்களின் பெயர்கள் கீழே தரப்பட்ட பட்டியலில் அடைப்புக் குறிக்குள் தரப்பெற்றுள்ளன. அப்படியும் பண்கள் தேவார காலத்தில் எங்ஙனம் கிடைக்கப்பட்டன என்ற குறிப்பும் அவற்றிற்கான பயன்கள் பற்றிய குறிப்பும் அவை இக்காலத்தில் எங்ஙனமாக வழங்கப் பெறுகின்றன என்ற குறிப்பும் தனித்தனியே தரப் பெற்றுள்ளன. இக் குறிப்புகளைக் கொண்டே இந்நூலின் முழுமையையும் உணரலாம் என்க.

I. பகலில் பாடும் பண்கள் - 12

1. புறநீர்மை - (பாலைப் பண்) :

விடியலில் பாடுவது. இது மெய்யுணர்வான அருள் மயக்கத்தைத் தருவது. இது தற்காலத்தில் பூபாளம் எனப்படுகிறது.

2. காந்தாரம் - (குறிஞ்சிப் பண்) :

பொதுவாகப் பகலில் பாடுவதாயினும் முதலேனிற் பருவம் உகந்ததாகும் பெருமித உணர்வைத் தருவது. இது தற்காலத்தில் இச்சிச்சி எனப்படுகிறது.

3. பியந்நைக் காந்தாரம் - (மருதப் பண்) :

பொதுவாகப் பகலில் பாடுவது. சமநிலைப் பண்பைத் தருவது. இது தற்காலத்தில் நவரோசு எனப்படுகிறது.

4. கௌசிகம் - (மருதப் பண்) :

பொதுவாகப் பகலில் பாடப்படுவதானாலும் முன்பனிக் காலம் சிறப்புக்குரியது. வீர உணர்வைத் தருவது. இது தற்காலத்தில் பைரவி எனப்படுகிறது.

5. நட்ட பாடை - (குறிஞ்சிப் பண்) :

நைவளம் என்பதும் பழம் பெயராகும். பகலில் பாடப்படுவது. உவகை உணர்வைத் தருவது. நாட்டை அல்லது நாட்டைக் குறிஞ்சி எனத் தற்காலத்தில் கூறுவர்.

6. நட்டராகம் - (குறிஞ்சிப் பண்) :

பகலில் பாடுவது. நகை, பெருமித உணர்வுகளைத் தரும். தற்போது பந்துவராளி என்றும் இந்தோளம் என்றும் கூறுவர்.

7. பழம்பஞ்சரம் - (குறிஞ்சிப் பண்) :

பகலில் பாடுவது. அச்சம், அவலம் என்ற உணர்வுகளைத் தருவது. தற்போது சங்கராபரணம், பைரவி எனப்படும்.

8. இந்தளம் - (மருதப் பண்) :

பகலில் பாடுவதானாலும் இளவேனில் காலம் உகந்ததாகும். வெகுளி உணர்வைத் தரும். இது நாமகிரியையும் வளித பஞ்சமியையும் குறிக்கும்.

9. தக்கேசி - (மருதப்பண்) :

பகலில் பாடுவது. வருத்தமான உணர்வை வெளிப்படுத்தும். தற்போது காம்போதி, சுத்த ஓளடவம் என்பர்.

10. காந்தார பஞ்சமம் - (மருதப்பண்) :

பகலில் இன்ப துன்ப உணர்வில் பாடுவது. ஒருவகை மருட்கை (வியப்பு) உணர்வைத் தருவது. இது தற்போது கேதார கௌளை எனப்படும்.

11. பஞ்சமம் - (பாலைப் பண்) :

பகலில் பாடுவதானாலும் முதுவேனில் பருவம் உகந்தது. மகிச்சியாம் உணர்வைத் தருவது. தற்போது ஆகிரி எனப்படும்.

12. சாதாரி - (முல்லைப் பண்) :

நல்ல பகலிலும் மாலையிலும் பாடப் பெறுவது. கோபம், அச்சம் உணர்வுகளைத் தருவது. இது பந்துவராளி என்றும் தேவமனோகரி என்றும் பெயர் பெறும்.

II. இரப் பொழுதில் பாடும் பண்கள் : 9.

1. தக்க ராகம் - (பாலைப் பண்) :

பொதுவாக இரவில் பாடுவதாயினும் கார்காலம் உகந்ததாகும். பெருமித உணர்வைத் தரும். தற்காலத்தில் காம்போதி எனப்படும்.

2. பழந்தக்க ராகம் - (குறிஞ்சிப் பண்) :

இரவுப் பண். அவல உணர்வைத் தருவது. தற்போது சுத்த சாவேரி என்றும் ஆரபி என்றும் கூறுவதுண்டு.

3. சீகாமரம் - (மருதப் பண்) :

இரவில் மனம் ஈடுபட்டுப் பாடுவது. மருட்கை என்னும் வியப்பு உணர்வைத் தரும். தற்போது நாதநாமகிரியை என்பர்.

4. கொல்லி - (மருதப் பண்) :

இரவுப் பண். இரக்க உணர்வைத் தருவது. தற்காலத்தில் நவரோசு, சிந்து கன்னடம் என்பர்.

5. கொல்லிக் கௌவாணம் - (குறிஞ்சிப் பண்) :

இரவுப் பண், உவகை உணர்வைத் தருவது. தற்போது நவரோசு, சிந்து கன்னடம் என்பர்.

6. வியாழக் குறிஞ்சி - (குறிஞ்சிப் பண்) :

இரவுப் பண்ணாயினும் இரவில் இயற்கைப் பொருள்களைப் புனைந்து பாடுவது. பெருமித உணர்வைத் தரும். இது, செளராட்டிரம் எனத் தற்காலத்தில் வழங்கப்படுகிறது.

7. மேகராக் குறிஞ்சி - (குறிஞ்சிப் பண்) :

முன்னிரவுப் பொழுதில் இயற்கைப் பொருளை விளித்துப் பாடுவது. உவகை, வியப்புணர்வைத் தரும். தற்போது நீலாம்பரி என்றும் ஒளடவம் என்றும் கூறுவர்.

8. அந்தாளிக் குறிஞ்சி - (குறிஞ்சிப் பண்) :

இரவில் மன ஒருமையுடன் பாடுவது. சமநிலை என்ற உணர்வைத் தரும். இது சாமா என்றும் சைவதே சாட்சி என்றும் தற்போது வழங்குகிறது.

9. குறிஞ்சி - (குறிஞ்சிப் பண்) :

நடு இரவில் மலைவாழ் மக்கள் இயற்கையை வியந்து பாடுவதுபோல் கற்பித்துக் கொண்டு பாடுவது. பெருமித உணர்வைத் தருவது. தற்போது மலகிரி என்றும் அரி காம்போதி என்றும் எதுகுல காம்போதி என்றும் இவற்றின் கலப்பாகவும் பாடுவர்.

III. பொதுப் பண்கள் : 3

1. செவ்வழி - (முல்லைப் பண்) :

பகல் இரவு இரு பொழுதும் பாடப் பெறுவது. உவகை, பெருமித உணர்வு தரும். தற்போது கரகரப் பிரியா என்றும் எதுகுல காம்போதி என்றும் வழங்கப் பெறும்.

2. செந்துருத்தி - (குறிஞ்சிப் பண்) :

இரு பொழுதும் பாடப்பெறும். மருட்கை என்னும் வியப்பு உணர்வைத் தரும். தற்போது மத்தியமாவதி என்றும் மதுமாவதியின் திரிபு என்றும் கூறுவர்.

3. திருத் தாண்டகம் - (மருதப் பண்) :

இரு பொழுதும் பாடுவது. பெருமிதம், உவகை தருவது. தற்போது பியாகடை என்பர். நாவரசர் மட்டுமே பாடியது. இது பெரும்பாலும் இறைவன் பொருள்சேர் புகழ் மொழியைப் பாடினாலும், பெரும்பாலும் முன்னிலைப் படுத்திப் பாடுவதாகவே அமையும். இஃதோர் புது யாப்பாகும்.

(மற்றும் நாவரசரின் திருநேரிசை, திருவிருத்தம் போன்றவை தற்போது கொல்லியாம் இந்து கன்னடத்திலும் நவரோசிலும் பாடப் பெறும். திருக்குறுந்தொகை மட்டும் இந்தளத்திலும் வளித பஞ்சமியிலும் பாடப் பெறும். மேலும் திருஞானசம்பந்தர் பாடிய தருமபுரம் பதிகமானது திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரின் யாழுக்கு அடங்காததால் “யாழ்முரி” எனப்பட்டது. இதைத் தேவாரப் பண்ணாக ஓரோவழிக் கருதுவதுண்டு)

மேற்குறித்த பண்ணிசை மரபுகள் யாவும் சாரங்க தேவர் என்பவரால் இயற்றப்பட்ட சங்கீத ரத்தினாகரம் என்ற நூலுள் காணப்பெறும் குறிப்புகளாகும். இவை காலப்போக்கில் சீர்திருத்தம் பெற்ற நிலையில் திருவாவடுதுறையின் பழஞ்சுவடிகளில்

காணப்படும் விதத்தில் மக்களின் ரசனைக்கேற்ப ஒதுவார்களால் பாடப்படுகின்றன. இந்த விபரங்கள் யாவும் குறிப்பாக உணர்ந்து உணர்த்திய உபகார நூலாகத் தொகுக்கப் பட்டதுதான் இந்த ஞானநூலாகும்.

இந்நூலைக் கொணர ஆதாரமாக இருந்தவர் மணிவிழா நாயகர் மேனா மெய்யப்ப செட்டியார் என்றால் ஆதேயமாக நின்று வெளிப்படுத்தியவர் காரைக்குடி மதிப்புயர் தெசொக்கலிங்கமாவார். எனவே இந்நூலைஆதார ஆதேய நூல் எனலாம்.

இந்த ஆதாய ஆதேயம் என்பதைத் திருமூலர் கூறுகிறார். எல்லாவற்றிற்கும் ஆண்டவனே ஆதாரம். அந்த ஆதாரத்தால் சிறப்புறுவது உலகம். பூமியின் ஆதாரத்தில் நான்காலி நின்றாலும் அதன் மீதிருக்கும் ஆதேயத்தை உட்கார்ந்திருப்பவர் பெறுவதால் அவர் பூமியின் ஆதாரத்தில் இருப்பவராகவே கருதப்படுபவராவார் என்பதுதான் திருமூலரின் ஆதார ஆதேயத் தத்துவம். அதுபோல் மணிவிழா காண்போர் பொருட்டு உழைத்த ஆதேயச் சிறப்பு திரு. சோனா அவர்களையே சாரும்.

திரு.சோனா அவர்கள் பல தெய்வப் பாடல்களைப் பாடியவரும், குறிப்பாகக் காரைக்குடி அருள்மிகு கொப்புடையம்மன் மீது பிள்ளைத் தமிழ் பாடிப் புகழ் பெற்றவருமான தெய்வக் கவி தெய்வராய செட்டியார் அவர்களின் மகனாவார். தந்தையறிவு மகனறிவு என்பதற்கேற்பப் பன்னிரு திருமுறையில் ஆழங்கால் பட்ட முதிர்ச்சியில் இந்நூலைப் பண்ணோடு கூடிய பாடல்களை அடுக்கியுள்ளார். அணில் கடித்த பழம்போல் தேர்ந்த பாடல்கள் ஐநூற்றையும் அடுக்கிய விதமும் காட்டிய திருத்தலங்களும், பண்ணும் சோனா அவர்களின் திருமுறைப் பயிற்சியில் இருந்த ஈடுபாட்டைப் பிரகடனப் படுத்துகின்றன.

குறிப்பாக முற்றோதல் காரணமாக ஒரு மரத்துப் பழம் போல் தொடர்ந்து ஒரு நாள் பொழுதுக்குரியதாக ஐந்து மணி நேரம் ஒருமைப்பட்ட உணர்வுடன் இறையைச் சிந்திக்கச் செய்யும் முயற்சியில் திரு.சோனா அவர்கள் ஐநூற்று என எடுத்துக் கொண்ட எண் தெய்வச் சிந்தனையைத் தூண்டும் பதமாக உள்ளது.

ஐ என்ற ஓரெழுத்துக்கு ஐயம் என்ற ஒரு கருத்தும் உண்டு. நூறு என்றால் அழி, அழிப்பு எனப் பொருள். தெய்வத்தை வணங்கினால் பலன் தருமா தராதா என்ற ஐயத்தை ஒழி என்று சொல்லாமல் சொல்லும் வாசகமாக உள்ளதே ஐந்நூறு.

மேலும் இச் சொல்லை நரசிம்மம் போல, விலங்கும் மனிதனுமான இருவேறு நிலையில், ஐ என்றால் ஆங்கிலத்தில் நான் என்ற பொருள் உணர்வோடு சித்தாந்த முறையில் நான் நூறினால் (அழிந்தால்) இறையருளுக்குப் பாத்திரமாகலாம் என்றும் சொல்லாமல் சொல்லும் பதமாகவும் உள்ளதாக ஐந்நூறைக் கருதலாம்.

இங்ஙனமாகக் கருதத்தகும் போக்கில் திரு.சோனா அவர்கள் பாத்திறன்களைப் பணிதிறங்களோடு காட்டி மலர்த்திய இந்நூலாம் பன்னிரு திருமுறைப் பாராயணத் திரட்டுக்குத் திருமுறைத் தேனமுது என்று வைத்த பெயர் மிக மிகப் பொருத்தமுடையதாகும். தேனாய் இன்னமுதமாய்ச் சிவபெருமான் தித்திப்பதைப் போல அவன் புகழ்பாடும் இந்நூலும் அங்கத்திற்கேற்ற அங்கி போன்ற பொருத்தப்பாடுடையதன்றோ! இது பற்றிய என் கருத்தை எழுதும்படிப் பணித்த நல்ல உள்ளங்களுக்கு வணக்கமும் நன்றியும் உரியதாகுக!

மணிவிழா என்பது மனித வாழ்வின் அறுபதாண்டு அகவை நிறைவைக் குறிப்பதாகும். இது மனிதவாழ்வின் ஒரு சுற்று. இதனை ஆண் பெண் ஒவ்வொருவரும் உணரத் தகும் வகையில் விண்ணுக்கும் மண்ணுக்குமான தொடர்பில் அமைவதாகும்.

சூரியன் உலாவரும் வான மண்டலம் 360 வட்டப்பாதையில் (டிகிரி) இயங்குகிறது. இதில் 9 கிரகமும் 27 நட்சத்திரங்களும் அவ்வவற்றின் பாதைகளில் சரியாகவே சுழல்கின்றன.

இவற்றுள் வியாழகிரகம் வான வீதியைச் சுற்றிவர 12 வருடமும் சனிக்கிரகம் சுற்றிவர 30 வருடமும் ஆகும். இவ்விரு கிரகங்களும் அதனதன் பாதைகளில் சுற்றும்போது 27 நட்சத்திரங்களும் கிரகமொடு இராசிகளும் அந்தந்த நாளில் ஒரே இடத்தில் சந்திக்க 60 வருடங்கள் ஆகும்.

இச்சுற்றுச் சுழற்சியில்தான் சூரியனை மையமாகக் கொண்டு சுழலும் வான மண்டல இயக்கத்தின்படி ஒவ்வொருவரும் பிறக்கும்போதுள்ள இராசி, கிரகம், நட்சத்திரம் ஆகிய மூன்றும் ஒரே நேர்க் கோட்டில் சரியாக அமைவது 60 வருடத்திற்கு ஒரு முறை என்பதால் அந்தப் புனிதத்தை உணர்வே அறுபதாம் ஆண்டுப் பிறப்பை அவரவர்க்கேற்பக் கொண்டாடும் மரபு உருவாக்கப்பட்டது.

இக்கொண்டாட்டம் மணிவிழா என்ற பெயரில் கொண்டாட ஓர் இன்றியமையாத காணம் உண்டு. வெள்ளியை விடத் தங்கம் உயர்ந்தது. தங்கத்தை விட மணி உயர்ந்தது. ஏனெனில் உலோகங்களான வெள்ளியிலும், தங்கத்திலும் சில சேர்மானங்கள் உலோகக் கலவையாகச் சேரும். ஆனால் மணியில் எந்த உலோகக் கலவையும் சேர்வதில்லை.

மேலும் தங்கமும் வெள்ளியும் கெட்டியான உலோகப் பொருள்கள். அவை நெருப்பிலிட்டு உருக்க உருக்க இளகும். ஆனால் மணியோ தீட்டத் தீட்ட ஒளி பெறும்.

கெட்டியான பொருளுக்குள் இருப்பதை ஊடுருவிக் காண முடியாது. அவை போல் கெட்டியானதாக இருந்தாலும் மணியின் ஒளி வீச்சால் அதன் உள்ளுக்குள் இருப்பதைப் புறத்தே தெரிவிக்கும் பெருஞ்சிறப்பில் ஓர் உண்மை உணரப்படுமாறுள்ளது. அதாவது இதுவரை வாழ்ந்த அறுபதான ஆண்டு வாழ்க்கையில் கண்ட ஏற்ற இறக்கங்கள் பல இருந்தாலும் இனித் தொடரும் வாழ்வில் அகமும், புறமும், உள்ளமும், உணர்வும் ஒரு நிலைப் பட்ட செம்மையை உடையதாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்தும் அடையாளத்திற்காகவே அறுபதாம் ஆண்டுப் பிறந்த நாள் பெருமங்கல விழா கொண்டாடப்படுகிறது.

இந்த மாண்பின் வழி மணிவிழாக் காணும் மணிவிழாத் தம்பதியர்களான கோவை பூரணி பதிப்பக, மேனா விலாசம் புகழ் மெ.மெய்யப்ப செட்டியார் - திருமதி மெ.பாப்பா ஆச்சி ஆகிய இருவரும் தாரணி போற்றும் சீரணி புகழுடன் பேரணி கலங்களாய் (ROLL MODEL) ப் பிறங்கி (விளங்கி) வாழத் திருவருளும் குருவருளும் துணை நிற்பதாகுக!

சூழ்க மணிவிழா சுந்தரம்

தமிழாகரர் தெ.முருகசாமி, புதுச்சேரி

(முன்னாள் முதல்வர், இராமசாமி தமிழ்க் கல்லூரி, காரைக்குடி)

தாரணி போற்றும் தண்ணார் கோவைப்
பூரணி பதிப்பகம் பொன்னார் உரிமை
ஏரணி யாகக் கொண்ட ஏந்தலாம்
சீரணி விலாச மேனா மெய்யப்ப
செட்டியார் தாமும் செகம்புகழ் பெயர்கொள்
கெட்டிக் காரச் சமத்தாம் பாப்பா
ஆச்சி யுடனாய் அழகாய்க் காணும்
பேச்சுகழ் மணிவிழாப் பெருமை கொள்ளும்
அறுபதாண் டான அகவை தன்னை
உறுபுகழ் வளரும் உன்னத காரைக்
குடிவளர் தெய்வக் கொப்புடை யம்மனாம்
வடிவுடை நாய்கி வளரரு ளாலும்
காசிவி சாலாட்சி காஞ்சிநகர் காமாட்சி
மாசில் மாமதுரை மன்னுபுகழ் மீனாட்சி
திருக்கட வூர்திகழ் தீந்தமிழ் அபிராமி
திருவரு ளாலும் தினம்தினம் கும்பிடும்
குலதெய்வத் தாலும் கோலமணி விழாவாக
நலமுடன் காணும் நல்ல நாளில்
பெற்ற மக்களும் பேரன் பேத்தியும்
உற்ற சுற்றமும் ஊரும் உவப்ப
ஆன்றோர் சான்றோர் வாழ்த்துரை நல்க,
ஈன்ற மக்கள் போன்றோர்க் கெல்லாம்
ஆன்ற ஆசியை அகம்நிறை வோடே
ஏன்றருள் செய்யும் எழிலார் விழாவில்
பெண்ணின் நல்லா ளுடனாய்க் காணும்
கண்ணார் கடவுள் காட்சி நல்கும்
மாண்பார் மணிவிழாத் தம்பதி யார்கள்
காண்பார் போற்றும் கன்னித் தமிழ்போல்
வழிவழி சிறந்து வாழையடி வாழை
கழிபே ருவகை கனியக் கனிய
வாழ்க! வாழ்க! எனப்பலர் வாழ்த்த
சூழ்க! மணிவிழா சுந்தரந் தானே!

திருமுறைக் கோயில்

ஓமென்னும் பிரணவத்தின் உட்பொருளாம்
 பரமனின்தோ டுடைச்செ விக் கே
 தேமன்னும் பசங்குழவி செப்புதிருக் கடைக் காப்பும்
 செம்மை சான்ற
 நாமன்னர் தேவாரம் நம்பியா ஞரர்திருப்
 பாட்டும் நல்ல
 பாமன்னும் வாதலூர் அடிகள்திரு வாசகமும்
 கோவைப் பாட்டும்

ஏந்தசீர் ஒன்பதின்மர் இசைத்ததிரு விசைப்பாவும்
 இணையில் சீர்த்திச்
 சேந்தனார் பல்லாண்டும் திருமூலர் மந்திரமும்
 ஆல வாயின்
 வேந்தராம் இறைவன்முதல் பன்னிருவர்
 விரித்ததிரு முறையும் வீயாத்
 தீந்தமிழில் சேக்கிழார் திருத்தொண்டர்
 புராணமெனச் செய்தநூலும்

ஆனயிவை யனைத்தையுமே பன்னிரண்டு
 திருமுறையென் றழைப்பர் மேலோர்
 மோனநிலைத் தவம்புரியும் முனிவர்களும்
 காணரிய முதல்வன் வைகும்
 தானம்இவை ஆனதனால் திருமுறைநற்
 கோயிலெனச் சாற்று வார்மெய்து
 ஞானமுற நல்லகதி தானுமுற இவையோதல்
 சால நன்றே.

பன்னிரு திருமுறை ஆசிரியர் வணக்கம்

திருஞான சம்பந்தர் வாகீசர் சுந்தரர்
 திருவாதவூரர் மற்றைத்
 திருமாளிகைத் தேவர் சேந்தனார் கருவூரர்
 தெள்ளு பூந்துருத்தி நம்பி
 வருஞான கண்டராதித்தர் வேணாட்டடிகள்
 வாய்ந்த திருவாலிய முதர்
 மருவு புருடோத்தமர் சேதிராயர் மூலர்
 மன்னு திரு ஆலவாயார்
 ஒரு காரைக்காலம்மை ஐயடிகள் சேரமான்
 ஒளிர் கீரர் கல்லாடனார்
 ஒண் கபிலர் பரணர் இளம் பெருமானோடு
 ஓங்கும் அதிராவடிகளார்
 திருமேவு பட்டினத் தடிகளோடு
 நம்பியாண்டார் நம்பி சேக்கிழாரும்
 சிவநெறித் திருமுறைகள் பன்னிரண்டருள் செய்த
 தெய்வீகத் தன்மையோரே.

சிவமயம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாராயணத் திரட்டு
(திருமுறைத் தேனமுது)



விநாயகர் துதி

கபிலர் பாடியது - 11ம் திருமுறை

ராகம் - கம்பீரநாட்டை

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டும் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர்தம் கை.

01

முதலாம் திருமுறை
திருஞானசம்பந்தர் அருளியது

திருப்பிரமபுரம்

பண் - நட்டபாடை

ஞானப்பால் உண்டபோது பாடிய பதிகம்
தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே. 02

திருமருகலும் திருச்செங்காட்டங்குடியும் பண் - நட்டபாடை
அங்கமும் வேதமும் ஓதுநாவர் அந்தணர்

நாளு மடிபரவ
மங்குல் மதிதவழ் மாடவீதி மருகல்
நிலாவிய மைந்தசொல்லாய்
செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு சீர்கொள்ளெங்
காட்டங் குடியதனுள்
கங்குல் விளங்கெரி யேந்தியாடுங் கணபதி
யீச்சரங் காமுறவே. 03

திருவண்ணாமலை பண் - நட்டபாடை
உண்ணாமுலை யுமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ்
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைமழழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ண மறுமே. 04

திருமுதுகுன்றம் பண் - நட்டபாடை
வினையாததொர் பரிசில்வரு பசுபாசவே தனையொண்
தளையாயின தவிரவ்வுருள் தலைவன்னது சார்பாம்
களையார்தரு கதிராயிர முடையவ்வவ னோடு
முளைமாமதி தவழும்முயர் முதுகுன்றடை வோமே. 05

திருக்கொடுங்குன்றம் பண் - நட்டபாடை
 மிளிரும்மணி பைம்பொன்னொடு விரைமாமல ருந்திக்
 குளிரும்புனல் பாயுங்குளிர் சாரற்கொடுங் குன்றம்
 கிளர்கங்கையொ டிளவெண்மதி கெழுவுஞ்சடை தன்மேல்
 வளர்கொன்றையு மதமத்தமும் வைத்தான்வள நகரே. 06

திருக்கோலக்கா பண் - தக்கராகம்

பொற்றாளம் அளித்த பதிகம்
 மடையில் வாளை பாய மாதரார்
 குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
 சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சங்கீழ்
 உடையும் கொண்ட வருவ மென்கொலோ. 07

சீகாழி பண் - தக்கராகம்
 பூவார் கொன்றைப் புரிபுன் சடையீசா
 காவா யெனநின் றேத்துங் காழியார்
 மேவார் புரமூன் றட்டா ரவர்போலாம்
 பாவா ரின்சொற் பயிலும் பரமரே. 08

திருஇடைமருதூர் பண் - தக்கராகம்
 தடங்கெண்டதோர் தாமரைப் பொன்முடி தன்மேல்
 குடங்கொண்டடி யார்குளிர் நீர்கமந் தாட்டப்
 படங்கொண்டதொர் பாம்பரை யார்த்த பரமன்
 இடங்கொண்டிருந் தான்ற னிடைமரு தீதோ. 09

திருப்பனையூர் பண் - தக்கராகம்
 அரவச் சடைமேல் மதிமத்தம்
 விரவிப் பொலிகின் றவனூராம்
 நிரவிப் பலதொண் டர்கள்நாளும்
 பரவிப் பொலியும் பனையூரே. 10

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்

பண் - தக்கராகம்

முயலகன் என்னும் நோய் தீர்த்த பதிகம்

துணிவளர்திங்கள் துளங்கிவிளங்கச் சுடர்ச்சடை சுற்றிமுடித்துப்
படிவளர்கொள்கையர் பாரிடஞ்சூழ வாரிடமும் பலிதேர்வர்
அணிவளர்கோல மெலாஞ்செய்துபாச் சிலாச்சிரா மத்துறைகின்ற
மணிவளர்கண்டரோ மங்கையவாட மயல்செய்வதோ இவர்மாண்பே

..11

திருநள்ளாறு

பண் - பழந்தக்கராகம்

பச்சைப் பதிகம்

போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னோடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண்வெள்ளேற் றண்ணல்பர மேட்டி
ஆகமார்த்த தோலுடையன் கோவணஆ டையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயதுநள் ளாறே.

12

திருவலிவலம்

பண் - பழந்தக்கராகம்

தாயுநீயே தந்தைநீயே சங்கரனே யடியேன்
ஆயுநின்பா லன்புசெய்வா னாதரிக்கின் றதுள்ளம்
ஆயமாய காயந்தன்னு னைவர்நின்றொன் றலொட்டார்
மாயமேயென் றஞ்சுகின்றேன் வலிவல மேயவனே.

13

திருநெடுங்களம்

பண் - பழந்தக்கராகம்

இடர்களையும் பதிகம்

மறையுடையாய் தோலுடையாய் வாரசடைமேல் வளரும்
பிறையுடையாய் பிஞ்ஞகனே யென்றுணைப்பே சினல்லால்
குறையுடையார் குற்றமோராய் கொள்கையினா லுயர்ந்த
நிறையுடையா ரிடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே.

14

திருவோத்தூர்

பண் - பழந்தக்கராகம்

ஆண் பனைகளைப் பெண் பனைகள் ஆக்கிய பதிகம்
தாதார் கொன்றை தயங்கு முடியுடை
நாதா என்று நலம்புகழ்ந்
தோதா தாருள ரோதிரு வோத்தூர்
ஆதீ ரேயருள் நல்குமே.

15

திருச்செங்காட்டங்குடி பண் - பழந்தக்கராகம்
பாலினால் நறுநெய்யாற் பழத்தினாற் பயின்றாட்டி
நூலினால் மணமாலை கொணர்ந்தடியார் புரிந்தேத்தச்
சேலினார் வயல்புடைகுழ் செங்காட்டங் குடியதனுள்
காலினார் கூற்றுதைத்தான் கணபதீச் சரத்தானே.

16

திருவண்ணாமலை பண் - தக்கேசி
பூவார்மலர்கொண் டடியார்தொழுவார் புகழ்வார்வா னோர்கள்
மூவார்புரங்க ளெரித்தவன்று மூவர்க்கருள் செய்தார்
தூமாமழைநின் றதிரவெருவித் தொறுவின் னிரையோடும்
ஆமாம்பிணைவந் தணையஞ்சார லண்ணாமலையாரே.

17

கோயில் பண் - குறிஞ்சி
செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேனோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வ முயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே.

18

திருவீழிமிழலை பண் - குறிஞ்சி
கண்ணிற் கனலாலே காமன் பொடியாகப்
பெண்ணுக் கருள்செய்த பெருமா னுறைகோயில்
மண்ணிற் பெருவேள்வி வளர்தீப் புகைநாளும்
விண்ணிற் புயல்காட்டும் வீழி மிழலையே.

19

- திருவிருக்குக் குறள் - பணம் பெற உதவும் பதிகம்
 வாசி தீரவே காசு நல்குவீர்
 மாசின் மிழலையீர் ஏச வில்லையே. 20
- இறைவ ராயினீர் மறைகொள் மிழலையீர்
 கறைகொள் காசினை முறைமை நல்குமே 21
- செய்ய மேனியீர் மெய்கொள் மிழலையீர்
 பைகொ ளரவினீர் உய்ய நல்குமே. 22
- நீறு பூசினீர் ஏற தேறினீர்
 கூறு மிழலையீர் பேறு மருளுமே. 23
- காமன் வேவவோர் தூமக் கண்ணினீர்
 நாம மிழலையீர் சேம நல்குமே 24
- பிணிகொள் சடையினீர் மணிகொள் மிடறினீர்
 அணிகொள் மிழலையீர் பணிகொண் டருளுமே 25
- மங்கை பங்கினீர் துங்க மிழலையீர்
 கங்கை முடியினீர் சங்கை தவிர்மினே. 26
- அரக்கன் நெரிதர இரக்க மெய்தினீர்
 பரக்கு மிழலையீர் கரக்கை தவிர்மினே. 27
- அயனு மாலுமாய் முயலு முடியினீர்
 இயலு மிழலையீர் பயனு மருளுமே. 28
- பறிகொள் தலையினார் அறிவ தறிகிலார்
 வெறிகொள் மிழலையீர் பறிவ தரியதே. 29
- காழி மாநகர் வாழி சம்பந்தன்
 வீழி மிழலைமேல் தாழு மொழிகளே. 30

திருச்சிராப்பள்ளி

பண் - குறிஞ்சி

சுகப்பிரசவம் நடைபெற உதவும் பதிகம்
 நன்றுடையானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளே
 றொன்றுடையானை யுமையொருபாக முடையானைச்
 சென்றடையாத திருவுடையானைச் சீராப்பள்ளிக்
 குன்றுடையானைக் கூறஎன்னுள்ளங் குளிரும்மே.

31

திருக்குற்றாலம்

பண் - குறிஞ்சி

வம்பார்குன்றந் நீடுயர்சாரல் வளர்வேங்கைக்
 கொம்பார்சோலைக் கோலவண்டியாழ்செய் குற்றாலம்
 அம்பால்நெய்யோ டாடலமர்ந்தா னலர்கொன்றை
 நம்பான்மேய நன்னகர்போலுந் நமரங்காள்.

32

திருச்சிரபுரம்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

அங்கமொ டருமறை யருள்புரிந்தான்
 திங்களொ டரவணி திகழ்முடியன்
 மங்கையொ டினிதுறை வளநகரஞ்
 செங்கயல் மிளிர்வயற் சிரபுரமே.

33

பொது - திருநீலகண்டம் பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர்
 உய்வினை நாடா திருப்பது முந்தமக் கூனமன்றே
 கைவினை செய்தெம் பிரான்கழல் போற்றுதும் நாமடியோம்
 செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம்.

34

திருவலிவலம் - திருவிராகம் பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
 வடிகொடு தனதடி வழிபடு மலரிடர்
 கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
 வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

35

திருக்கழுமலம் பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி
 பெருந்தடங்கண் செந்துவர்வாய் பீடுடைய
 மலைச்செல்வி பிரியாமேனி
 அருந்தகைய கண்ணவெண்ணீ றலங்கரித்தான்
 அமரர்தொழ அமருங்கோயில்
 தருந்தடக்கை முத்தழலோர் மனைகள்தொறும்
 இறைவனது தன்மைபாடிக்
 கருந்தடங்கண் ணார்கழல்பத் தம்மானைப்
 பாட்டயருங் கழுமலமே.

36

திருவையாறு பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி
 புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
 அறிவழிந்திட் டைம்மேலுந்தி
 அலமந்த போதாக அஞ்சேலென்று
 அருள்செய்வா னமருங்கோயில்
 வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட
 முழுவதிர மழையென்றஞ்சிச்
 சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி
 முகில்பார்க்குந் திருவையாறே.

37

திருத்தருமபுரம் பண் - யாழ்மூரி
 மாதர்ம டப்பிட்யும்மட அன்னமு மன்னதோர்
 நடை யுடைம் மலை மகள் துணையென மகிழ்வர்
 பூதஇ னப்பபைநின் றிசை பாடவு மாடுவர்
 அவர் படர்ச்சடைந் நெடு முடியதொர் புனவர்
 வேதமொ டேழிசைபாடுவ ராழ்கடல் வெண்டிரை
 யிரைந் நுரை கரை பொரு துவிம்மிநின் றயலே
 தாதவிழ் புன்னையங் கும லர்ச்சிறை வண்டறை
 யெழில் பொழில் குயில் பயில் தருமபு ரம்பதியே.

38

திருச்சிக்கல் **பண் - இந்தளம்**

வானுலா வும்மதி வந்துலா வும்மதில் மாளிகை
தேனுலா வும்மலர்ச் சோலைமல் குந்திகழ் சிக்கலுள்
வேனல்வே னைவிழித் திட்டவெண் ணெய்ப்பெரு மானடி
ஞானமா கந்நினை வார்வினை யாயின நையுமே. 39

திருமணஞ்சேரி **பண் - இந்தளம்**

அயிலாரு மம்பத னாற்புர மூன்றெய்து
குயிலாரு மென்மொழி யாளொரு கூறாகி
மயிலாரு மல்கிய சோலை மணஞ்சேரிப்
பயில்வானைப் பற்றிநின் றார்க்கில்லை பாவமே. 40

திருவேணுபுரம் **பண் - இந்தளம்**

நிலவும் புனலுந் நிறைவா ளரவும்
இலகுஞ் சடையார்க் கிடமா மெழிலார்
உலவும் வயலுக் கொளியார் முத்தம்
விலகுங் கடலார் வேணு புரமே. 41

திருமருகல் **பண் - இந்தளம்**

விடம் தீர்த்த பதிகம்

சடையா யெனுமால் சரணநீ யெனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவளுண் மெலிவே. 42

திருமறைக்காடு **பண் - இந்தளம்**

திருக்கதவம் அடைக்கப் பாடியது

சதுரம் மறைதான் துதிசெய் துவணங்கும்
மதுரம் பொழில்குழ் மறைக்காட் டுறைமைந்தா
இதுநன் கிறைவைத் தருள்செய்க வெனக்குன்
கதவந் திருக்காப் புக்கொள்ளுங் கருத்தாலே. 43

திருச்சாய்க்காடு

பண் - சீகாமரம்

மண்புகார் வான்புகுவர் மனமிளையார் பசியாலுங்
கண்புகார் பிணியறியார் கற்றாருங் கேட்டாரும்
விண்புகா ரெனவேண்டா வெண்மாட நெடுவீதித்
தண்புகார்ச் சாய்க்காட் டெந்தலைவன்தாள் சார்ந்தாரே. 44

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்

பண் - சீகாமரம்

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடந்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே. 45

திருக்கைச்சினம்

பண் - சீகாமரம்

மங்கையோர் கூறுடையான் மன்னு மறைபயின்றான்
அங்கையோர் வெண்டலையா னாடரவம் பூண்டுகந்தான்
திங்களொடு பாம்பணிந்த சீரார் திருமுடிமேல்
கங்கையினான் மேவியுறை கோயில் கைச்சினமே. 46

திருமயிலாப்பூர்

பண் - சீகாமரம்

பூம்பாவையை உயிர்ப்பித்த பதிகம்

மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணைத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். 47

திருவெண்காடு

பண் - சீகாமரம்

நன்மக்கட்பேறு அடைய உதவும் பதிகம்

கண்காட்டு நுதலானுங் கனல்காட்டுங் கையானும்
பெண்காட்டு முருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டி லுறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே. 48

திருவெண்காடு

பண் - சீகாமரம்

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே 49.

திருப்பாகூர்

பண் - காந்தாரம்

பேரும் பொழுதும் பெயரும் பொழுதும் பெம்மானென்
றாருந் தனையு மடியா ரேத்த அருள்செய்வார்
ஊரு மரவ முடையார் வாழு மூர்போலும்
பாரின் மிசையார் பாட லோவாப் பாகூரே. 50

திருவெண்காடு

பண் - காந்தாரம்

பிள்ளைப் பிறையும் புனலுஞ் சூடும் பெம்மானென்
றுள்ளத் துள்ளித் தொழுவார் தங்க ளுறுநோய்கள்
தள்ளிப்போக அருளுந் தலைவ னூர்போலும்
வெள்ளைக் கரிசங் குலவித் திரியும் வெண்காடே. 51

திருமீயச்சூர்

பண் - காந்தாரம்

நீல வடிவர் மிடறு நெடியர் நிகரில்லார்
கோல வடிவு தமதாங் கொள்கை யறிவொண்ணார்
காலர் கழலர் கரியி னுரியர் மழுவாளர்
மேலர் மதியர் விதியர் மீயச் சூராரே. 52

திருமுதுகுன்றம்

பண் - காந்தாரம்

வம்பார் கொன்றை வன்னி மத்தம் மலர்தூவி
நம்பா வென்ன நல்கும் பெருமா னுறைகோயில்
கொம்பார் குரவு கொகுடி முல்லை குவிந்தெங்கும்
மொய்ம்பார் சோலை வண்டு பாடு முதுகுன்றே. 53

திருஆலவாய்

பண் - காந்தாரம்

திருநீற்றுப்பதிகம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமைபங்கன் திருஆலவாயான் திருநீறே. 54

திருநனிப்பள்ளி பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்
 குளிர்தரு கங்கைதங்கு சடைமா டிலங்கு
 தலைமாலை யோடு குலவி
 ஒளர்தரு திங்களுக்குடி யுமைபாக மாக
 வுடையா னுகந்த நகர்தான்
 குளிர்தரு கொம்மலோடு குயில்பாடல் கேட்ட
 பெடைவண்டு தானு முரல
 நளிர்தரு சோலைமாலை நரைகுருகு வைகு
 நனிபள்ளி போலு நமர்காள்.

55

பொது பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

கோளறு திருப்பதிகம்
 வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணை தடவி
 மாசறுதிங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தெ
 னுளமே புகுந்த அதனால்
 ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன் வியாழன்வெள்ளி
 சனி பாம்பிரண்டு முடனே
 ஆசறு நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

56

தென்திருமுல்லைவாயில்பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்
 வாராத நாடன் வருவார் தம் வில்லி
 னுருமெல்கி நாளு முருகில்
 ஆராத இன்ப னகலாத அன்ப
 னருள்மேவி நின்ற அரனார்
 பேராத சோதி பிரியாத மார்பி
 னலர்மேவு பேதை பிரியாள்
 தீராத காத னெதிநேர நீடு
 திருமுல்லை வாயி விதுவே.

57

திருநெல்வாயிலரத்துறை பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்
எந்தை யீசனெம் பெருமா னேறமர் கடவுளென் றேத்திச்
சிந்தை செய்பவர்க் கல்லாற் சென்றுகை கூடுவ தன்றால்
கந்த மாமல ருந்திக் கடும்புனல் நிவாமல்கு கரைமேல்
அந்தண் சோலை நெல்வாயி லரத்துறை யடிகள்தம் மருளே.

58

திருக்கோடிகா பண் - நட்டராகம்
இன்றுநன்று நாளைநன் றென்றுநின்ற இச்சையால்
பொன்றுகின்ற வாழ்க்கையைப் போகவிட்டுப் போதுமின்
மின்தயங்கு சோதியான் வெண்மதி விரிபுனல்
கொன்றைதுன்று சென்னியான் கோடிகாவு சேர்மினே.

59

திருஆரூர் பண் - நட்டராகம்
சங்குலாவு திங்கள் குடி தன்னையுன்னு வார்மனத்
தங்குலாவி நின்றளங்க ளாதிதேவன் மன்னுமூர்
தெங்குலாவு சோலைநீடு தேனுலாவு செண்பகம்
அங்குலாவி யண்டநாறு மந்தணாரு ரென்பதே.

60

திருவலஞ்சுழி பண் - நட்டராகம்
என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
முன்னம் நீபுரி நல்வினைப் பயனிடெ முழுமணித் தரளங்கள்
மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடு மதனாலே .61

திருஆடானை பண் - நட்டராகம்
மங்கை கூறினன் மான்மறியுடை
அங்கை யானுறை யாடானை
தங்கை யால்தொழு தேத்தவல்லவர்
மங்கு நோய்பிணி மாயுமே.

62

திருக்கேதாரம் பண் - செவ்வழி
தொண்டரஞ்சு களிறும் மடக்கிச் சுரும்பார்மலர்
இண்டைகட்டி வழிபாடு செய்யு மிடமென்பரால்
வண்டுபாட மயிலால மான்கன்று துள்ளவரிக்
கெண்டைபாயச் சனைநீல மொட்டலருங் கேதாரமே.

63

மூன்றாம் திருமுறை
திருஞானசம்பந்தர் அருளியது

பணம்பெற உதவும் பதிகம்

திருவாவடுதுறை பண் - காந்தாரப்பஞ்சமம்

இடரினுந் தளரினு மெனதுறுநோய்
தொடரினு முனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனி லமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினி லடக்கிய வேதியனே
இதுவோளமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே.

64

திருக்கொள்ளம்பூதூர் பண் - காந்தாரப்பஞ்சமம்

கொட்ட மேகமழுங் கொள்ளம் பூதூர்
நட்ட மாடிய நம்பனை யுள்கச்
செல்ல வந்துக சிந்தை யார்தொழ
நல்கு மாறருள் நம்பனே.

65

பொது

பண் - காந்தாரப்பஞ்சமம்

பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக நைந்து நினைமின் நாள்தொறும்
வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்
றஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே.

66

திருக்கழுமலம்

பண் - கொல்லி

மங்கலப் பதிகம்

மண்ணினல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணினல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

67

திருந்துதேவன்குடி

பண் - கொல்லி

மருந்துவேண் டில்லிவை மந்திரங் கள்ளிவை
 புரிந்துகேட் கப்படும் புண்ணியங் கள்ளிவை
 திருந்துதே வன்குடித் தேவர்தே வெய்திய
 அருந்தவத் தோர்தொழு மடிகளவே டங்கனே.

68

திருக்கானப்பேர்

பண் - கொல்லி

வாளினான் வேலினான் மால்வரை யெடுத்ததிண்
 தோளினான் நெடுமுடி தொலையவே யூன்றிய
 தாளினான் கானப்பேர் தலையினால் வணங்குவார்
 நாளுநா ஞாயர்வதோர் நன்மையைப் பெறுவரே.

69

திருச்சக்கரப்பள்ளி

பண் - கொல்லி

நலமலி கொள்கையார் நான்மறை பாடலார்
 வலமலி மழுவினார் மகிழுமூர் வண்டறை
 மலர்மலி சலமொடு வந்திழி காவிரி
 சலசல மணிகொழி சக்கரப் பள்ளியே.

70

திருமழபாடி

பண் - கொல்லி

அந்தணர் வேள்வியு மருமறைத் துழனியுஞ்
 செந்தமிழ்க் கீதமுஞ் சீரினால் வளர்தரப்
 பந்தணை மெல்விர லாளொடும் பயில்விடம்
 மந்தம்வந் துலவுசீர் மாமழ பாடியே.

71

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி

பண்: கொல்லி

மையினார் மிடறனார் மான்மழு வேந்திய
 கையினார் கடிபொழில் சூழ்ந்தகாட் டுப்பள்ளித்
 தையலோர் பாகமாத் தண்மதி சூடிய
 ஐயனா ரடிதொழ அல்லலொன் றில்லையே.

72

திருமயேந்திரப்பள்ளி

பண்: கொல்லி

கொண்டல்சேர் கோபுரங் கோலமார் மானிகை
கண்டலுங் கைதையுங் கமலமார் வாவிடும்
வண்டுலாம் பொழிலணி மயேந்திரப் பள்ளியிற்
செண்டுசேர் விடையினான் திருந்தடி பணிமினே.

73

திருவுசாத்தானம்

பண்: கொல்லி

நீரிடைத் துயின்றவன் தம்பிநீள் சாம்புவான்
போருடைச் சுக்கிரீ வன்னநு மான்தொழக்
காருடை நஞ்சுண்டு காத்தருள் செய்தளம்
சீருடைச் சேடர்வாழ் திருவுசாத் தானமே.

74

திருமுதுகுன்றம்

பண்: கொல்லி

வண்ணமா மலர்கொடு வானவர் வழிபட
அண்ணலா ராயிழை யாளொடு மமர்விடம்
விண்ணின்மா மழைபொழிந் திழியவெள் ளருவிசேர்
திண்ணிலார் புறவணி திருமுது குன்றமே.

75

திருத்தென்குடித்திட்டை

பண்: கொல்லி

முன்னைநான் மறையவை முறைமுறை குறையொடும்
தன்னதாள் தொழுதெழ நின்றவன் தன்னிடம்
மன்னமா காவிரி வந்தடி வருடநல்
செந்நெலார் வளவயல் தென்குடித் திட்டையே.

76

திருக்காளத்தி

பண்: கொல்லி

கரும்புதேன் கட்டியுங் கதலியின் கனிகளும்
அரும்புநீர் முகலியின் கரையினி லணிமதி
ஒருங்குவார் சடையினன் காளத்தி யொருவனை
விரும்புவா ரவர்கள்தாம் விண்ணுல காள்வரே.

77

நமச்சிவாயத் திருப் பதிகம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
 ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
 வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
 நாதன் நாம நமச்சிவாயவே.

78

திரு ஆலவாய்

பண்: கௌசிகம்

செய்ய னேதிரு ஆலவாய் மேவிய
 ஐய னேயஞ்ச லென்றருள் செய்யெனைப்
 பொய்ய ராமம ணர்கொளு வஞ்சுடர்
 பைய வேசென்று பாண்டியற் காகவே.

79

திரு ஆலவாய்

பண்: கௌசிகம்

வீடலால வாயிலாய் விழுமியார்கள் நின்கழல்
 பாடலால வாயிலாய் பரவநின்ற பண்பனே
 காடலால வாயிலாய் கபாலிநீள்க டும்மதில்
 கூடலால வாயிலாய் குலாயதென்ன கொள்கையே.

80

திருஆனைக்கா

பண்: கௌசிகம்

வானைக்காவில் வெண்மதி மல்குபுல்கு வார்சடைத்
 தேனைக்காவி லின்மொழித் தேவிபாக மாயினான்
 ஆனைக்காவி லண்ணலை யபயமாக வாழ்பவர்
 ஏனைக்காவல் வேண்டுவார்க் கேதுமேத மில்லையே.

81

திருப்பனந்தாள்

பண்: பஞ்சமம்

பிணி நீங்க உதவும் பதிகம்

சூழ்தரு வல்வினையும் முடல்தோன்றிய பல்பிணியும்
 பாழ்பட வேண்டுதிரேல் மிகஏத்துமின் பாய்புனலும்
 போழிள வெண்மதியும் மனல்பொங்கர வும்புனைந்த
 தாழ்சடை யான்பனந்தாள் திருத்தாடகை யீச்சரமே.

82

திருப்பெருவேளூர்

பண் - பஞ்சமம்

அண்ணாவுங் கழுக்குன்று மாயமலை யவைவாழ்வார்
 விண்ணோரு மண்ணோரும் வியந்தேத்த அருள்செய்வார்
 கண்ணாவா ருலகுக்குக் கருத்தானார் புரமெரித்த
 பெண்ணாணாம் பெருமானார் பெருவேளூர் பிரியாரே. 83

திருமாகறல்

பண் - சாதாரி

எலும்புமுறிவு சம்பந்தமான நோய்நீங்க உதவும் பதிகம்

விங்குவிளை கழனிமிகு கடைசியர்கள்

பாடல்விளை யாடலரவம்

மங்குலொடு நீள்கொடிகள் மாடமலி

நீடுபொழின் மாகறலுளான்

கொங்குவிரி கொன்றையொடு கங்கைவளர்

திங்களணி செஞ்சடையினான்

செங்கண்விடை யண்ணலடி சேர்பவர்கள்

தீவினைகள் தீருமுடனே.

84

திருத்தேவூர்

பண் - சாதாரி

கானமுறு மான்மறிய னானையுரி

போர்வைகன லாடல்புரிவோன்

ஏனவெயி றாமையிள நாகம்வளர்

மார்பினிமை யோர்தலைவனூர்

வானணவு சூதமிள வாழைமகிழ்

மாதவிப லாநிலவிவார்

தேனமுது வுண்டுவரி வண்டுமருள்

பாடிவரு தேவூரதுவே.

85

திருவேதிக்குடி

பண் - சாதாரி

உன்னியிரு போதுமடி பேணுமடி
யார்தமிட ரொல்கவருளித்
துன்னியொரு நால்வருட னானிழலி
ருந்ததுணை வன்றனிடமாம்
கன்னியரொ டாடவர்கள் மாமணம்வி
ரும்பியரு மங்கலமிக
மின்னியலு நுண்ணிடைநன் மங்கையரி
யற்றுபதி வேதிக்குடியே.



86

திருநெல்வேலி

பண் - சாதாரி

மருந்தவை மந்திர மறுமைநன்
னெறியவை மற்றுமெல்லாம்
அருந்துயர் கெடுமவர் நாமமே
சிந்தைசெய் நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதண் புறவினிற் கொன்றைபொன்
சொரிதரத் துன்றுபைம்பூஞ்
செருந்திசெம் பொன்மலர் திருநெல்வே
லியுறை செல்வர் தாமே.

87

திருவெங்குரு

பண் - சாதாரி

வெந்தவெண் பொடியணி வெங்குரு மேவிய
அந்தமில் பெருமையி னீரே
அந்தமில் பெருமையி னீருமை யலர்கொடு
சிந்தைசெய் வோர்வினை சிதைவே.

88

திருவெங்குரு

பண் - சாதாரி

விண்டலர் பொழிலணி வெங்குரு மேவிய
வண்டமர் வளர்சடை யீரே
வண்டமர் வளர்சடை யீருமை வாழ்த்துமத்
தொண்டர்க டுயர்பிணி யிலரே.

89

திருஇன்னம்பர்

பண் - சாதாரி

எண்டிசைக் கும்புகழி ன்னம்பர் மேவிய
 வண்டிசைக் குஞ்சடை யீரே
 வண்டிசைக் குஞ்சடை யீருமை வாழ்த்துவார்
 தொண்டிசைக் குந்தொழி லோரே.

90

திருஇன்னம்பர்

பண் - சாதாரி

இடிகுர லிசைமுர லின்னம்பர் மேவிய
 கடிகமழ் சடைமுடி யீரே
 கடிகமழ் சடைமுடி யீரும கழல்தொழும்
 அடியவ ரருவினை யிலரே.

91

திருமுதுகுன்றம்

பண் - சாதாரி

மொய்குழ லாளொடு முதுகுன்ற மேவிய
 பையர வம்மசைத் தீரே
 பையர வம்மசைத் தீருமைப் பாடுவார்
 நைவிலர் நாடொறு நலமே.

92

திருமுதுகுன்றம்

பண் - சாதாரி

முழுவமர் பொழிலணி முதுகுன்ற மேவிய
 மழவிடை யதுவுடை யீரே
 மழவிடை யதுவுடை யீருமை வாழ்த்துவார்
 பழியொடு பகையிலர் தாமே.

93

திருக்கழுமலம்

பண் - பழம்பஞ்சுரம்

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
 உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே
 கற்றவர் காய்வது காமனையே
 கனல்விழி காய்வது காமனையே
 அற்ற மறைப்பது முன்பணியே
 அமரர்கள் செய்வது முன்பணியே
 பெற்று முகந்தது கந்தனையே
 பிரம புரத்தை யுகந்தனையே.

94

திருஆலவாய்

பண் - புறநீர்மை

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
 வரிவளைக் கைம்மட மானி
 பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
 பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
 பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகன்நால்
 வேதமும் பொருள்களும் அருளி
 அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த
 ஆலவா யாவது மிதுவே.

95

திருக்கோணமலை

பண் - புறநீர்மை

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பால் நீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலைய மர்ந்தாரே.

96

திருநல்லூர்ப்பெருமணம்

பண் -

அந்தாளிக்குறிஞ்சி

அன்புறு சிந்தைய ராகி யடியவர்
 நன்புறு நல்லூர்ப் பெருமண மேவிநின்
 றின்புறு மெந்தை யிணையடி யேத்துவார்
 துன்புறு வாரல்லர் தொண்டுசெய் வாரே.

97

திருவெண்காடு

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

மண்ணவர் விண்ணவர் வணங்க வைகலும்
 எண்ணிய தேவர்க ளிறைஞ்சு மெம்மிறை
 விண்ணமர் பொழில்கொள்வெண் காடு மேவிய
 அண்ணலை யடிதொழ அல்ல வில்லையே.

98

திருக்கொள்ளிக்காடு பண் - காந்தாரபஞ்சமம்
 பஞ்சநோய் மெல்லடிப் பாவை யாளொடும்
 மஞ்சநோய் கயிலையுள் மகிழ்வர் நாள்தொறும்
 வெஞ்சின மருப்பொடு விரைய வந்தடை
 குஞ்சர முரித்தனர் கொள்ளிக் காடரே.

99

திருமழபாடி பண் - கௌசிகம்
 கலையி னான்மறை யான்கதி யாகிய
 மலையி னான்மரு வார்புர மூன்றெய்த
 சிலையி னான்சேர் திருமழ பாடியைத்
 தலையி னால்வணங் கத்தவ மாகுமே.

100

திரு ஏடகம் பண்: கொல்லி
 பொய்கையின் பொழிலுறு புதுமலர்த் தென்றலார்
 வைகையின் வடகரை மருவிய ஏடகத்
 தையனை யடிபணிந் தரற்றுமி னைர்தரும்
 வெய்யவன் பிணிகெட வீடெளிதாகுமே

101

நான்காம் திருமுறை
திருநாவுக்கரசர் அருளியது

திருஅதிகை வீரட்டானம்

பண்: கொல்லி

சூலை நோய் தீர்த்த பதிகம்
கூற்றாயின வாறு விலக்கிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

102

திருவையாறு

பண்: காந்தாரம்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை மலையான்மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்கமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின்புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயாரடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வறுவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

103

திருக்கச்சி யேகம்பம்

பண்: காந்தாரம்

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ் அங்கையினில் அனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே

104

திருக்கச்சி யேகம்பம்

பண்: காந்தாரம்

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி ஐம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. 105

திருஅங்கமாலை

பண்: சாதாரி

தலையே நீவணங்காய் தலை மாலை
தலைக்கணிந்துதலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
தலையே நீ வணங்காய். 106

கண்காள் காண்மின்களோ கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன் றன்னை
எண்டோன் வீசிநின் றாடும் பிரான்றன்னைக்
கண்காள் காண்மின்களோ. 107

செவிகள் கேண்மின்களோ சிவன் எம்மிறை
செம்பவளஎரிபோல் மேனிப்பி ரான்திற மெப்போதும்
செவிகாள் கேண்மின்களோ. 108

மூக்கே நீமுரவாய் முது காடுறை முக்கணனைவாக்கே
நோக்கிய மங்கைம ணாளனை
மூக்கே நீமுரவாய். 109

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் மத யானை யுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை
வாயே வாழ்த்து கண்டாய். 110

நெஞ்சே நீநினையாய் நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சா டும்மலை மங்கைம ணாளனை
நெஞ்சே நீநினையாய். 111

கைகாள் கூப்பித்தொழீர் கடி மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித் தொழீர். 112

ஆக்கை யாற்பயனென் அரன் கோயில் வலம்வந்து
பூக்கையா லட்டிப் போற்றியென் னாதிவ்
ஆக்கையாற் பயனென். 113

கால்க ளாற்பயனென் கறைக் கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுலக் கோகர ணஞ்
சூழாக் கால்க ளாற்பயனென். 114

உற்றா ராருளரோ உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்றா லத்துறை கூத்தனல் லால்நமக்
குற்றா ராருளரோ. 115

இருமாந் திருப்பன்கொலோ ஈசன் பல்கணத்தண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங்
கிறுமாந் திருப்பன்கொலோ. 116

தேடிக் கண்டுகொண்டேன் திரு மாலொடு நான்முகனும்
தேடித் தேடொணாத் தேவனை யென்னுள்ளே
தேடிக் கண்டுகொண்டேன். 117

பொது பண்: காந்தார பஞ்சமம்
நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்.

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே. 118

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

119

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

120

திருப்பழனம்

பண்: பழந்தக்கராகம்

மண்பொருந்தி வாழ்பவர்க்கும் மாதீர்த்த வேதியர்க்கும்
விண்பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேறாய் நின்றானைப்
பண்பொருந்த இசைபாடும் பழனெஞ்சே ரப்பனையென்
கண்பொருந்தும் போதத்துங் கைவிடநான் கடவேனோ. 121

திருவையாறு

பண்: பழந்தக்கராகம்

செம்பவளத் திருவுருவர் திகழ்சோதி குழைக்காதர்
கொம்பமருங் கொடிமருங்குற் கோல்வளை னொருபாகர்
வம்பவிழு மலர்க்கொன்றை வளர்ச்சடைமேல் வைத்துகந்த
அம்பவள வையாறர்க் காளாய்நா னுய்ந்தேனே. 122

பொது

பண் இந்தளம்

விடம்தீர்த்த திருப்பதிகம்

ஒன்றுகொ லாமவர் சிந்தை யுயர்வரை
ஒன்றுகொ லாமுய ரும்மதி குடுவர்
ஒன்றுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்றுகொ லாமவ ரூர்வது தானே.

123

திருச்செம்பொன்பள்ளி

பண்: திருநேரிசை

தந்தையுந் தாயு மாகித் தானவன் ஞான மூர்த்தி
முந்திய தேவர் கூடி முறைமுறை யிருக்குச் சொல்லி
எந்தைநீ சரண மென்றங் கிமையவர் பரவி யேத்தச்
சிந்தையுட் சிவம தானார் திருச்செம்பொன் பள்ளியாரே 124

திருக்கழிப்பாலை

பண்: திருநேரிசை

நங்கையைப் பாகம் வைத்தார் ஞானத்தை நவில வைத்தார்
அங்கையி லனலும் வைத்தார் ஆனையி னுரிவை வைத்தார்
தங்கையின் யாமும் வைத்தார் தாமரை மலரும் வைத்தார்
கங்கையைச் சடையுள் வைத்தார் கழிப்பாலைச் சேர்ப்பனாரே.

125

திருக்கடவூர் வீரட்டம்

பண்: திருநேரிசை

பெரும்புலர் காலை மூழ்கிப் பித்தர்க்குப் பத்த ராகி
அரும்பொடு மலர்கள் கொண்டாங் கார்வைத்தை யுள்ளே வைத்து
விரும்பிநல் விளக்குத்தூபம் விதியினா லிடவல் லார்க்குக்
கரும்பினிற் கட்டிபோல்வார் கடலூர்வீ ரட்ட னாரே. 126

திருஐயாறு

பண்: திருநேரிசை

கங்கையைச் சடையுள்வைத்தார் கதிர்பொறி யரவும்வைத்தார்
திங்களைத் திகழவைத்தார் திசைதிசை தொழவும்வைத்தார்
மங்கையைப் பாகம்வைத்தார் மான்மறி மழுவுமவைத்தார்
அங்கையு ளனலும்வைத்தா ரையனை யாறனாரே. 127

திருக்கச்சிமேற்றளி

பண்: திருநேரிசை

செல்வியைப் பாகங்கொண்டார் சேந்தனை மகனாக்கொண்டார்
மல்லிகைக் கண்ணியோடு மாமலர்க் கொன்றைகுடி
கல்வியைக் கரையிலாத காஞ்சிமாநகர் தன்னுள்ளால்
எல்லியை விளங்க நின்றா ரிலங்குமேற் றளிய னாரே. 128

திருஒற்றியூர்

பண்: திருநேரிசை

மனமெனுந் தோணி பற்றி மதியெனுங் கோலையூன்றி
சினமெனுஞ் சரக்கை யேற்றிச் செறிகட லோடும் போது
மதனெனும் பாறைதாக்க மறியும்போ தறிய வொண்ணா
துனையுனு முணர்வை நல்கா யெற்றியூ ருடைய கோவே.

129

திருவாவடுதுறை

பண்: திருநேரிசை

மஞ்சனே மணியு மானாய் மரகதத் திரளு மானாய்
நெஞ்சளே புகுந்து நின்று நினைதரு நிகழ்வி னானே
துஞ்சும்போ தாக வந்து துணையெனக் காகி நின்று
அஞ்சலென் றருள வேண்டு மாவடு துறையு ளானே. 130

திருவிராமேச்சரம்

பண்: திருநேரிசை

கோடிமா தவங்கள் செய்து குன்றினார் தம்மை யெல்லாம்
வீடவே சக்கரத் தாலெறிந்துபின் னன்பு கொண்டு
தேடிமால் செய்த கோயில் திருவிரா மேச்சரத்தை
நாடிவாழ் நெஞ்ச மேநீ நன்னெறி யாகு மன்றே. 131

திருநாகேச்சரம்

பண்: திருநேரிசை

கச்சைசே ரரவர் போலுங் கறையணி மிடற்றர் போலும்
பிச்சைகொண் டுண்பர் போலும் பேரரு ளாளர் போலும்
இச்சையால் மலர்கள் தூவி யிரவொடு பகலுந்தம்மை
நச்சுவார்க் கினியர் போலும் நாகவீச் சரவனாரே. 132

திருச்சேறை

பண்: திருநேரிசை

விரித்தபல் கதிர்கொள்குலம் வெடிபடு தமருகங்கை
தரித்ததோர் கோலகால பயிரவ னாகிவேழம்
உரித்துமை யஞ்சக்கண்டு வொண்டிரு மணிவாய் விள்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார்சேறைச் செந்நெறிச் செல்வனாரே. 133

பொது

பண்: தனித் திருநேரிசை

காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி யிலங்கமாக
நேயமே நெய்யும்பாலா நிறையநீ ரமையவாட்டிப்
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே. 134

கோவில் - திருவிருத்தம்

பண்: கொல்லி

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற்குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப் பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே யிந்த மாநிலத்தே. 135

சாட வெடுத்தது தக்கன்றன் வேள்வியிற் சந்திரனை
வீட வெடுத்தது காலனை நாரணன் நான்முகனும்
தேட வெடுத்தது தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
ஆட எடுத்திட்ட பாதமன் றோநம்மை யாட்கொண்டதே. 136

திருவேதிக்குடி

திருவிருத்தம்

மையணி கண்டன் மறைவிரி நாவன்மதித்துகந்த
மெய்யணி நீற்றன் விழுமிய வெண்மழு வாட்படையான்
செய்யகமல மணங்கம முந்திரு வேதிக்குடி
ஐயனை யாரா அமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே. 137

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருவிருத்தம்

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீரணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி யூரனே. 138

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரந்தர வேண்டுமில் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள் செய்பா திரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புணற்கங்கை செஞ்சடை மேல்வைத்த தீவண்ணனே. 139

திருவேகம்பம்

திருவிருத்தம்

கருவுற்ற நாள்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்பு னுள்ளமும் நானுங் கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்
திருவொற்றி யூரா திருவால வாயா திருவாரூரா
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங் காய்கச்சி யேகம்பனே. 140

ஐந்தாம் திருமுறை

திருநாவுக்கரசர் அருளியது

கோயில்

திருக்குறுந்தொகை

என்றும் உணவு கிடைக்கச் செய்யும் பதிகம்
அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே. 141

அல்ல லென்செய்யும் அருவினை யென்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்ச்
கெல்லை யில்லாதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே. 142

மதுர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம் பலவன் திருமலை
அதிர ஆர்த்தெடுத் தான்முடி பத்திர
மிதிகொள் சேவடி சென்றடைந் துய்மினே. 143

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ. 144

திருஅண்ணாமலை

திருக்குறுந்தொகை

தேடிச் சென்று திருந்தடி ஏத்துமின்
நாடி வந்தவர் நம்மையு மாட்கொள்வர்
ஆடிப் பாடியண் ணாமலை கைதொழ
ஓடிப் போம்நம துள்ள வினைகளே.

145

திருமறைக்காடு

திருக்குறுந்தொகை

பண்ணின் நேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னார்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

146

திருமீயச்சூர்

திருக்குறுந்தொகை

தோற்றுங் கோயிலுங் தோன்றிய கோயிலும்
வேற்றுக் கோயில் பலவுள மீயச்சூர்க்
கூற்றம் பாய்ந்த குளிர்புன் சடையாற்
தேற்றங் கோயில்கண் டரிளங் கோயிலே.

147

திருவிடைமருதூர்

திருக்குறுந்தொகை

விண்ணு ளாரும் விரும்பப் படுவர்
மண்ணு ளாரும் மதிக்கப் படுவர்
எண்ணி னார்பொழில் சூழிடை மருதினை
நண்ணி னாரைநண் ணாவினை நாசமே.

148

கனியி னுங்கட்டி பட்ட கரும்பினும்
பனிம லர்க்குழற் பாவைநல் லாரினும்
தனிமு டிகவித் தாளு மரசினும்
இனியன் தன்னடைந் தார்க்கிடை மருதனே.

149

திருக்கடம்பந்துறை

திருக்குறுந்தொகை

பண்ணின் இன்மொழி கேட்கும் பரமனை
வண்ண நன்மல ரான்பல தேவரும்
கண்ண னும்மறி யான்கடம் பந்துறை
நண்ண நம்வினை யாயின நாசமே.

150

திருக்கடம்பூர்

திருக்குறுந்தொகை

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

151

திருஇன்னம்பர்

திருக்குறுந்தொகை

தொழுது தாமலர் தூவித் துதித்துநின்
றழுழு காமுற் றரற்றுகின் றாரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப் பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக் கின்னம்ப ரீசனே.

152

திருக்குடமூக்கு

திருக்குறுந்தொகை

துறவி நெஞ்சின ராகிய தொண்டர்காள்
பிறவி நீங்கப் பிதற்றுமின் பித்தராய்
மறவனாய்ப் பார்த்தன் மேற்கணை தொட்டனெங்
குறவ னாருறை யங்குட மூக்கிலே.

153

திருநின்றியூர்

திருக்குறுந்தொகை

பறையி னோசையும் பாடலி னோசையும்
மறையி னோசையும் மல்கி யயலெலாம்
நிறையும் பூம்பொழில் சூழ்திரு நின்றியூர்
உறையு மீசனை யுள்குமென் னுள்ளமே.

154

திருவாவடுதுறை

திருக்குறுந்தொகை

பாதிப் பெண்ணொரு பாகத்தன் பன்மறை
ஓதி யென்னுளங் கொண்டவ னொண்பொருள்
ஆதி யாவடு தண்டுறை மேவிய
சோதி யேசுட ரேயென்று சொல்லுமே.

155

திருப்பராய்த்துறை

திருக்குறுந்தொகை

பட்ட நெற்றியர் பால்மதிக் கீற்றினர்
நட்ட மாடுவர் நள்ளிரு னேமமும்
சிட்ட னார்தென்ப ராய்த்துறைச் செல்வனார்
இட்ட மாயிருப் பாரை யறிவரே.

156

தொண்டு பாடியுந் தூமலர் தூவியும்
இண்டை கட்டி யிணையடி யேத்தியும்
பண்ட ரங்கர் பராய்த்துறைப் பாங்கரைக்
கண்டு கொண்டடி யேனுய்ந்து போவனே. 157

திருவானைக்கா திருக்குறுந்தொகை
துன்ப மின்றித் துயரின்றி யென்றுநீர்
இன்பம் வேண்டி விராப்பக லேத்துமின்
என்பொன் ஈச னிறைவனென் றுள்குவார்க்
கன்ப னாயிடும் ஆனைக்கா வண்ணலே. 158

திருப்பழனம் திருக்குறுந்தொகை
வண்ண மாக முறுக்கிய வாசிகை
திண்ண மாகத் திருச்சடைச் சேர்த்தியே
பண்ணு மாகவே பாடும் பழனத்தான்
எண்ணும் நீர்அவ னாயிர நாமமே. 159

திருச்செம்பொன்பள்ளி திருக்குறுந்தொகை
பூவு லாஞ்சடை மேற்புனல் சூடினான்
ஏவ லாலெயின் மூன்று மெரித்தவன்
தேவர் சென்றிறைஞ் சுஞ்செம்பொன் பள்ளியான்
மூவ ராய்முத லாய்நின்ற மூர்த்தியே. 160

திருக்கடவூர்மயானம் திருக்குறுந்தொகை
சூல மேந்துவர் தோலுடை ஆடையர்
ஆல முண்டமு தேமிகத் தேக்குவர்
கால காலர் கடவூர் மயானத்தார்
மாலை மார்பர் பெருமா னடிகளே. 161

திருமயிலாடுதுறை திருக்குறுந்தொகை
அண்டர் வாழ்வும் அமர ரிருக்கையும்
கண்டு வீற்றிருக் குங்கருத் தொன்றிலோம்
வண்டு சேர்மயி லாடு துறையான்
தொண்டர் பாதங்கள் சூடித் துதையிலே. 162

திருக்கழிப்பாலை

திருக்குறுந்தொகை

கங்கை யைச்சடை வைத்து மலைமகள்
நங்கை யையுட னேவைத்த நாதனார்
திங்கள் சூடி திருக்கழிப் பாலையான்
இங்கு வந்திடு மென்றிறு மாக்குமே.

163

ஐய னேயழ கேயன லேந்திய
கைய னேகறை சேர்தரு கண்டனே
மையு லாம்பொழில் சூழ்கழிப் பாலையெம்
ஐய னேவிதி யேயரு ளென்னுமே.

164

திருவேட்களம்

திருக்குறுந்தொகை

துன்ப மில்லைத் துயரில்லை யாமினி
நம்ப னாகிய நன்மணி கண்டனார்
என்பொ னாருறை வேட்கள நன்னகர்
இன்பன் சேவடி யேத்தி யிருப்பதே.

165

நட்ட மாடிய நம்பனை நாள்தொறும்
இட்டத் தாலினி தாக நினைமினோ
வட்ட வார்முலை யாளுமை பங்கனார்
சிட்ட னார்திரு வேட்களந் தன்னையே.

166

திருப்புகலூர்

திருக்குறுந்தொகை

மின்னின் நேரிடை யாளுமை பங்கனைத்
தன்னை நேரொப் பிலாத தலைவனைப்
புன்னைக் கானற் பொழிற்புக லூரனை
என்னு ளாகவைத் தின்புற் றிருப்பனே.

167

திருவேகம்பம்

திருக்குறுந்தொகை

பண்ணி லோசை பழத்தினி லின்கவை
பெண்ணொ டாணென்று பேசற் கரியவன்
வண்ண மில்லி வடிவுவே றாயவன்
கண்ணி லுண்மணி கச்சியே கம்பனே.

168

திருக்கோளிலி

திருக்குறுந்தொகை

முத்தி னைமுத லாகிய மூர்த்தியை
 வித்தி னைவிளை வாய விகிர்தனைக்
 கொத்த லர்பொழில் சூழ்தரு கோளிலி
 அத்த னைத்தொழ நீங்கும்நம் அல்லலே.

169

விண்ணு ளார்தொழு தேத்தும் விளக்கினை
 மண்ணு ளார்வினை தீர்க்கும் மருந்தினைப்
 பண்ணு ளார்பயி லுந்திருக் கோளிலி
 அண்ண லாரடி யேதொழு துயம்மினே.

170

திருமாற்பேறு

திருக்குறுந்தொகை

பண்டை வல்வினை பற்றறுக் கும்வகை
 உண்டு சொல்லுவன் கேண்மி னொளிகிளர்
 வண்டு சேர்பொழில் சூழ்திரு மாற்பேறு
 கண்டு கைதொழத் தீருங் கவலையே.

171

இருந்து சொல்லுவன் கேண்மின்க ளேழைகாள்
 அருந்த வந்தரும் அஞ்செழுத் தோதினால்
 பொருந்து நோய்பிணி போகத் துரப்பதோர்
 மருந்து மாகுவர் மன்னுமாற் பேறரே.

172

திருத்தென்குரங்காடுதுறை

திரு க்குறுந்தொகை

ஞாலத் தார்தொழு தேத்திய நன்மையன்
 காலத் தான்உயிர் போக்கிய காலினன்
 நீலத் தார்மிடற் றான்வெள்ளை நீறணி
 கோலத் தான்குரங் காடு துறையனே.

173

திருக்கோழம்பம்

திருக்குறுந்தொகை

கயிலை நன்மலை யாளுங் கபாலியை
 மயிலி யல்மலை மாதின் மணாளனைக்
 குயில்ப யில்பொழிற் கோழம்பம் மேயவென்
 உயிரி னைநினைந் துள்ளம் உருகுமே.

174

திருநீலக்குடி

திருக்குறுந்தொகை

செய்ய மேனியன் தேனோடு பால்தயிர்
நெய்ய தாடிய நீலக் குடியரன்
மைய லாய்மற வாமனத் தார்க்கெலாம்
கையி லாமல கக்கனி யொக்குமே.

175

திருமங்கலக்குடி

திருக்குறுந்தொகை

மாத ரார்மரு வும்மங் கலக்குடி
ஆதி நாயகன் அண்டர்கள் நாயகன்
வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

176

திருளறும்பியூர்

திருக்குறுந்தொகை

இன்ப மும்பிறப் பும்மிறப் பின்னோடு
துன்ப மும்முட னேவைத்த சோதியான்
அன்ப னேயர னேயென் றறற்றுவார்க்
கின்ப னாகு மெறும்பியூ ரீசனே.

177

திருக்குரக்குக்கா

திருக்குறுந்தொகை

விட்டு வெள்ளம் விரிந்தெழு காவிரி
இட்ட நீர்வய லெங்கும் பரந்திடக்
கொட்ட மாமுழ வோங்கு குரக்குக்கா
இட்ட மாயிருப் பார்க்கிட ரில்லையே.

178

திருச்சேறை

திருக்குறுந்தொகை

என்ன மாதவஞ் செய்தனை நெஞ்சமே
மின்னு வாரசடை வேத விழுப்பொருள்
செந்நெ லார்வயற் சேறையுட் செந்நெறி
மன்னு சோதிநம் பால்வந்து வைகவே.

179

திருக்கோடிக்கா

திருக்குறுந்தொகை

முல்லை நன்முறு வல்லுமை பங்கனார்
தில்லை யம்பலத் தில்லுறை செல்வனார்
கொல்லை யேற்றினர் கோடிகா வாவென்றங்
கொல்லை யேத்துவார்க் கூனமொன் றில்லையே.

180

திருப்பள்ளிருக்குவேளூர்

திருக்குறுந்தொகை

உள்ள முள்கி யுகந்து சிவனென்று
மெள்ள வுள்க வினைகெடு மெய்ய்மையே
புள்ளி னார்பணி புள்ளிருக்கு வேளூர்
வள்ளல் பாதம் வணங்கித் தொழுமினே.

181

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

திருக்குறுந்தொகை

சிட்ட னைச்சிவ னைச்செழுஞ் சோதியை
அட்ட மூர்த்தியை ஆல நிழலமர்
பட்ட னைத்திருப் பாண்டிக் கொடுமுடி
நட்ட னைத்தொழ நம்வினை நாசமே.

182

பிரமன் மாலறி யாத பெருமையன்
தரும மாகிய தத்துவ னெம்பிரான்
பரம னாருறை பாண்டிக் கொடுமுடி
கரும மாகத் தொழுமட நெஞ்சமே.

183

திருவான்மியூர்

திருக்குறுந்தொகை

விண்ட மாமலர் கொண்டு விரைந்துநீர்
அண்ட நாயகன் தன்னடி சூழ்மின்கள்
பண்டு நீர்செய்த பாவம் மறைந்திடும்
வண்டு சேர்பொழில் வான்மியூ ரீசனே.

184

திருக்காட்டுப்பள்ளி

திருக்குறுந்தொகை

மாட்டைத் தேடி மகிழ்ந்துநீர் நும்முளே
நாட்டுப் பொய்யெலாம் பேசிடும் நாணிவீர்
கூட்டை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே
காட்டுப் பள்ளியு ளான்கழல் சேர்மினே.

185

திருச்சிராப்பள்ளி

திருக்குறுந்தொகை

சுகப்பிரசவம் நடைபெற உதவும் பதிகம்

தாயு மாயெனக் கேதலை கண்ணுமாய்
பேய னேனையும் ஆண்ட பெருந்தகை
தேய நாதன் சிராப்பள்ளி மேவிய
நாய னாரென நம்வினை நாசமே.

186

திருவாட்போக்கி

திருக்குறுந்தொகை

நாடி வந்து நமன்தமர் நல்லிருள்
 கூடி வந்து குமைப்பதன் முன்னமே
 ஆடல் பாட லுகந்தவாட் போக்கியை
 வாடி யேத்தநம் வாட்டந் தவிருமே.

187

திருமணஞ்சேரி

திருக்குறுந்தொகை

துள்ளு மாண்மறி தூமழு வாளினர்
 வெள்ள நீர்கரந் தார்சடை மேலவர்
 அள்ள லார்வயல் சூழ்மணஞ் சேரியெய்ம்
 வள்ள லார்கழல் வாழ்த்தல்வாழ் வாவதே.

188

திருமருகல்

திருக்குருந்தொகை

பெருக லாந்தவம் பேதைமை தீரலாம்
 திருக லாகிய சிந்தை திருத்தலாம்
 பருக லாம்பர மாயதோ ரானந்தம்
 மருக லானடி வாழ்த்தி வணங்கவே.

189

பொது

தனித் திருக்குறுந்தொகை

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
 வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
 மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
 ஈசு னெந்தை யிணையடி நீழலே.

190

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
 தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
 சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
 வீழ்த்த வாவினை யேன்றெடுங் காலமே.

191

விறகிற் நீயினன் பாலிற் படுநெய்ப்போல்
 மறைய நின்றானன் மாமணிச் சோதியான்
 உறவு கோந்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
 முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே.

192

தொழற்பாலதே என்னும் திருக்குறுந்தொகை

ஆதி யானை அமரர் தொழப்படும்

நீதி யானை நியம நெறிகளை

ஓதி யானை உணர்தற் கரியதோர்

சோதி யானைக்கண் டீர்தொழற் பாலதே.

193

பாவநாசத்

திருக்குறுந்தொகை

கங்கை யாடிலென் காவிரி யாடிலென்

கொங்கு தண்கும ரித்துறை யாடிலென்

ஓங்கு மாகட லோதநீ ராடிலென்

எங்கு மீச னெனாதவர்க் கில்லையே.

194

ஆதிபுராணத்

திருக்குறுந்தொகை

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்

மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்

ஆதி நாயக னாதிரை நாயகன்

பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே.

195

ஆறாம் திருமுறை

திருநாவுக்கரசர் அருளியது

கோயில்

பெரிய திருத்தாண்டகம்

முற்றாத பால்மதியஞ் சூடி னானை

மூவுலகுந் தானாய முதல்வன் றன்னைச்

செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான் றன்னைத்

திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாவை

குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் குழகன் தன்னைக்

கூத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம்

பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்

பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

196

திருவதிகை வீரட்டானம் போற்றித் திருத்தாண்டகம்

முல்லையங் கண்ணி முடியாய் போற்றி
 முழுநீறு பூசிய மூர்த்தி போற்றி
 எல்லை நிறைந்த குணத்தாய் போற்றி
 ஏழ்நரம்பி னோசை படைத்தாய் போற்றி
 சில்லைச் சிரைத்தலையி லுணா போற்றி
 சென்றடைந்தார் தீவிணைகள் தீர்ப்பாய் போற்றி
 தில்லைச்சிற றம்பலம் மேயாய் போற்றி
 திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வா போற்றி

197

திருக்காளத்தி

திருத்தாண்டகம்

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கி னுள்ளான்
 வாயாரத் தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
 இனத்தகத்தான் இமையவர்தஞ் சிரத்தின்மேலான்
 ஏழண்டத் தப்பாலான் இப்பாற் செம்பொன்
 புனத்தகத்தான் நறுங்கொன்றைப் போதினுள்ளான்
 பொருப்பிடையான் நெருப்பிடையான் காற்றினுள்ளான்
 கனத்தாகத்தான் கயிலாயத் துச்சி யுள்ளான்
 காளத்தி யானவனென் கண்ணுளானே.

198

திருப்பூவணம்

திருத்தாண்டகம்

வடிவேறு திரிகுலந் தோன்றுந் தோன்றும்
 வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்
 கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
 காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
 இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
 எழில்திகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்
 பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

199

திருமறைக்காடு

திருத்தாண்டகம்

தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்

தொல்லமரர் குளா மணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய்கருதுவார்க் காற்ற எளியான் கண்டாய்
வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்மெய்ந்நெறி கண்டாய் விரத மெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார் மனத்தான் கண்டாய்

மறைக்காட் டுறையும் மணாளன் தானே.

200

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

தேருரார் மாலூரார் திங்க னூரார்

திகழ்புன் சடைமுடிமேல் திங்கள் குடிக்
காருரா நின்ற கழனிச் சாயற்கண்ணார்ந்த மாடங் கலந்து தோன்றும்
ஓருரா வுலகெலா மொப்பக் கூடிஉமையாள் மணவாளா என்று வாழ்த்தி
ஆருரா ஆருரா என்கின் றார்கள்

அவர்கள்தம் பெருமானே யெங்குற் றாயே.

201

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்

மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்
பின்னை யவனுடைய ஆருர் கேட்டாள்பெயர்த்து மவனுக்கே பிச்சி யானாள்
அன்னையையு மத்தனையு மன்றே நீத்தாள்அகன்றாள் அகலிடத்தா ராசா ரத்தைத்
தன்னை மறந்தாள் தன்னாமங் கெட்டாள்

தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தானே.

202

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா
 நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
 புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்துபாடித்
 தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
 அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதீ யென்றும்
 ஆரூரா என்றென்றே அலரா நில்லே.

203

திருவாரூர்

போற்றித்திருத்தாண்டகம்

கற்றவர்க ளுண்ணுங் கனியே போற்றி
 கழலடைந்தார் செல்லுங் கதியே போற்றி
 அற்றவர்கட் காரமுத மானாய் போற்றி
 அல்லலறுத் தடியேனை ஆண்டாய் போற்றி
 மற்றொருவ ரொப்பில்லா மைந்தா போற்றி
 வானவர்கள் போற்றும் மருந்தே போற்றி
 செற்றவர்தம் புரமெரித்த சிவனே போற்றி
 திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

204

திருவாரூர்

போற்றித் திருத்தாண்டகம்

சங்கரனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 சதாசிவனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 பொங்கரவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 புண்ணியனே நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 அங்கமலத் தயனோடு மாலுங் காணா
 அனலுருவா நிற்பாதம் போற்றி போற்றி
 செங்கமலத் திருப்பாதம் போற்றி போற்றி
 திருமூலட் டானனே போற்றி போற்றி.

205

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாளோ
 ஒருருவே மூவுருவ மான நாளோ
 கருவனாய்க் காலனைமுன் காய்ந்த நாளோ
 காமனையுங் கண்ணழலால் விழித்த நாளோ
 மருவனாய் மண்ணும்விண்ணுந் தெரித்த நாளோ
 மான்மறிக்கை யேந்தியோர் மாதோர் பாகந்
 திருவினாள் சேர்வதற்கு முன்னோ பின்னோ
 திருவாரூர் கோயிலாகக் கொண்ட நாளே.

206

திருவையாறு

திருத்தாண்டகம்

ஓசை யொலியெலா மானாய் நீயே
 உலகுக் கொருவனாய் நின்றாய் நீயே
 வாச மலரெலா மானாய் நீயே
 மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
 பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
 பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
 தேச விளக்கெலா மானாய் நீயே
 திவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ.

207

திருஆவடுதுறை

திருத்தாண்டகம்

ஒருமணியை உலகுக்கோ ருறுதி தன்னை
 உதயத்தி னுச்சியை உருமா னானைப்
 பருமணியைப் பாலோடஞ் சாடி னானைப்
 பவித்திரனைப் பசுபதியைப் பவளக் குன்றைத்
 திருமணியைத் தித்திப்பைத் தேன தாகித்
 தீங்கரும்பின் இன்சுவையைத் திகழுஞ் சோதி
 அருமணியை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
 அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே.

208

திருஆவடுதுறை

திருத்தாண்டகம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
 செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க
 உருவேளன் னுறவேளன் ஊனே ஊனின்
 உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
 கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
 கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
 அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே.

209

திருவிழிமிழலை

திருத்தாண்டகம்

அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறஞ்சொன் னானை
 அகத்தியனை யுகப்பானை அயன்மால் தேட
 நின்றானைக் கிடந்தகடல் நஞ்சுண் டானை
 நேரிழையைக் கலந்திருந்தே புலன்க ளைந்தும்
 வென்றானை மீயச்சூர்மேவி னானை மெல்லியலாள்
 தவத்தினிறை யளக்க லுற்றுச்
 சென்றானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
 சேரதார் நீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

210

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்

திருத்தாண்டகம்

பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும்
 பெம்மானைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும்
 வாராத செல்வம் வருவிப் பன
 மந்திரமுந் தந்திரமும் மருந்து மாகித்
 தீரானோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத்
 திரிபுரங்கள் தீயெழத்தின் சிலைகைக் கொண்ட
 போரானைப் புள்ளிருக்கு வேளூ ரானைப்
 போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

211

திருக்கயிலாயம் போற்றித் திருத்தாண்டகம்
பதி புண்ணியத்தை நல்கும் பதிகம்

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
மீளாமே ஆளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
ஓவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி
காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

212

திருக்கன்றாப்பூர் திருத்தாண்டகம்
விடிவதுமே வெண்ணீற்றை மெய்யிற் பூசி
வெளுத்தமைந்த கீளொடுகோ வணமுந் தற்றுச்
செடியுடைய வல்வினைநோய் தீர்ப்பாய் என்றுஞ்
செல்கதிக்கு வழிகாட்டுஞ் சிவனே யென்றுந்
துடியனைய இடைமடவாள் பங்கா வென்றுஞ்
சுடலைதனில் நடமாட்டுஞ் சோதீ யென்றுங்
கடிமலர்தூய்த் தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே.

213

திருமுதுகுன்றம் திருத்தாண்டகம்

புகழொளியைப் புரமெரித்த புனிதன் தன்னைப்
பொன்பொதிந்த மேனியனைப் புராணன் தன்னை
விழுவொலியும் விண்ணொலியு மானான் தன்னை
வெண்காடு மேவிய விகிர்தன் தன்னைக்
கழலொலியுங் கைவளையும் ஆர்ப்ப ஆர்ப்பக்
கடைதோறு மிடுபிச்சைக் கென்று செல்லுந்
திகழொளியைத் திருமுதுகுன் றுடையான் தன்னைத்
தீவினையேன் அறியாதே திகைத்த வாறே.

214

திருப்புத்தார்

திருத்தாண்டகம்

மின்காட்டுங் கொடிமருங்கு லுமையாட் கென்றும்

விருப்பவன்காண் பொருப்புலவிச் சிலைக்கை யோன்காண்
நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கமேறி

நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னோன்காண்

பொன்காட்டக் கடிக்கொன்றை மருங்கே நின்ற

புனக்காந்தள் கைகாட்டக் கண்டு வண்டு

தென்காட்டுஞ் செழும்புறவில் திருப்புத் தூரில்

திருத்தளியான் காண்அவனென் சிந்தை யானே.

215

நின்றதிருத்தாண்டகம்

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி

இயமான னாயெறியுங் காற்று மாகி

அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி

ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்

பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்

பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமே யாகி

நெருநலையாய் இன்றாகி நாளை யாகி

நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்ற வானே.

216

தனித்திருத்தாண்டகம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ

அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ

ஒப்புடைய மாதரும் ஒன்பொரு ளும்நீ

ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ

துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ

துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ

இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ

யிறைவன்நீ ஏறார்ந்த செல்வன் நீயே

217

திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பா ராகில்

தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்

ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழா ராகில்

உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணா ராகில்

அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்
 அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னிற்
 பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின் றாரே.

218

அணிதில்லை அம்பலமா டரங்காக் கொண்டார்
 ஆலால அருநஞ்சும் அமுதாக் கொண்டார்
 கனிவளர்தார்ப் பொன்னிதழிக் கமழ்தார் கொண்டார்
 காதலார் கோடிகலந் திருக்கை கொண்டார்
 மணிபணத்த அரவந்தோள் வளையாக் கொண்டார்
 மால்விடைமேல் நெடுவீதி போதக் கொண்டார்
 துணிபுலித்தோ லினையாடை யுடையாக் கொண்டார்
 குலங்கைக் கொண்டார் தொண்டெனைக் கொண்டாரே.

219

மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்
 நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
 நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
 ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
 இன்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை
 தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
 சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
 கோமார்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
 கொய்ம்மலர்ச்சே வடியினையே குறுகி னோமே .220

திருப்புகலூர் திருத்தாண்டகம்
 தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாந்
 திருவடிமேல் அலரிட்டுத் தேடி நின்று
 நாவார்ந்த மறைபாடி நட்டம் ஆடி
 நான்முகனும் இந்திரனும் மாலும் போற்றக்
 காவார்ந்த பொழிற்சோலைக் கானப் பேராய்
 கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவு ளேநின்
 பூவார்ந்த பொன்னடிகே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

221

ஏழாம் திருமுறை சுந்தரர் அருளியது

திருவெண்ணைநல்லூர் பண்: இந்தளம்

தடுத்தாட்கொண்ட பதிகம்

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய் பெண்ணைத்தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூ ரருட்டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே. 222

காளுர்புனல் எய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்
பாளுர்புக மெய்தித்திகழ் பன்மாமணி உந்திச்
சீருர்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூ ரருட்டுறையுள்
ஆருரன்எம் பெருமாற்கு ஆளல்லேனென லாமே. 223

திருஓணகாந்தன்தளி பண்: இந்தளம்

நெய்யும்பாலுந் தயிருங்கொண்டு நித்தல்பூசனை செய்யலுற்றார்
கையிலொன்றுங் காணம்இல்லைக் கழலடிதொழுதுய் யினல்லால்
ஐவர்கொண்டிங் காட்டவாடி ஆழ்குழிப்பட் டமுந்துவேனுக்கு
உய்யுமாறொன் றருளிச்செய்யீர் ஓணகாந்தன் தளியுளீரே .224

திருளதீர்கொள்பாடி பண்: இந்தளம்

முத்து நீற்றுப் பவள மேனிச் செஞ்சடை யானுறையும்
பத்தர் பந்தத் தெதிர்கொள் பாடிப் பரமனையே பணியச்
சித்தம் வைத்த தொண்டர் தொண்டன் சடையனவன் சிறுவன்
பத்த னூரன் பாடல் வல்லார் பாதம்பணி வாரே. 225

திருவாருர் பண்: இந்தளம்

இறைகளோ டிசைந்த இன்பம் இன்பத்தோ டிசைந்தவாழ்வு
பறைகிழித் தனைய போர்வை பற்றியான் நோக்கி னேற்குத்
திறைகொணர்ந்து ஈண்டித் தேவர் செம்பொனும் மணியுந் தூவி
அறைகழ லிறைஞ்சும் ஆரு ரப்பனே அஞ்சி னேனே .

226

திருப்புவணம்

பண்: இந்தளம்

எண்ணி யிருந்து கிடந்தும் நடந்தும்
அண்ண லெனாநினை வார்வினை தீர்ப்பார்
பண்ணிசை யார்மொழி யார்பலர் பாடப்
புண்ணிய னாருறை பூவண மீதோ.

227

திருத்துறையூர்

பண்: தக்கராகம்

விண்ணார்ந்தன மேகங்கள் நின்று பொழிய
மண்ணா ரக்கொணர்ந் தெற்றியோர் பெண்ணைவடபால்
பண்ணார்மொழிப் பாவைய ராடுந் துறையூர்
அண்ணா உனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே .228

திருக்கலயநல்லூர்

பண்: தக்கராகம்

குரும்பமுலை மலர்க்குழலி கொண்டதவம் கண்டு
குறிப்பினொடு சென்றவள்தன் குணத்தினை நன்கறிந்து
விரும்புவரங் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச் செய்த
விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன் மேவியலூர் வினலில்
அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம் பண்பாட
அணிமயில்கள் நடமாடு மணிபொழில்கு ழயலின்
கரும்பருகே கருங்குவளை கண்வளருங் கழனிக்
கமலங்கள் முகமலருங் கலயநல்லூர் காணே. 229

இண்டைமலர் கொண்டுமணல் இலிங்கம தியற்றி
இனத்தாவின் பாலாட்ட இடறியதா தையைத்தான்
துண்டமிடு சண்டியடி யண்டர்தொழு தேத்தத்
தொடர்ந்தவளைப் பணிகொண்ட விடங்கனதூர் வினலில்
மண்டபமுங் கோபுரமும் மாளிகைகு ளிகையும்
மறையொளியும் விழவொலியும் மறுகுநிறை வெய்திக்
கண்டவர்கள் கினம்கவரும் புண்டரிகப் பொய்கைக்
காரிகையார் குடைந்தாடுங் கலயநல்லூர் காணே. 230

மாலயனுங் காண்பரிய மாலெரியாய் நிமிர்ந்தோன்
 வன்னிமதி சென்னிமிசை வைத்தவன் மொய்த்தெழுந்த
 வேலைவிடம் உண்டமணி கண்டன்விடை ஊரும்
 விமலனுமை யவளோடு மேவியலூர் வினவில்
 சோலைமலி குயில்கூவக் கோலமயி லாலக்
 கரும்பொடு வண்டிசைமுரலப் பசங்கிளிசொல் துதிக்கச்
 காலையிலும் மாலையிலும் கடவுளடி பணிந்து
 கசிந்தமனத் தவர்பயிலுங் கலயநல்லூர் கானே. 231

திருவெண்ணைய்நல்லூருந் திருநாவலூரும் பண்: நட்டராகம்
 படமாடும் பாம்பணை யானுக்கும் பாவைநல்லாள் தனக்கும்
 வடமாடு மால்விடை ஏற்றுக்கும் பாகனாய் வந்தொருநாள்
 இடமாடி யார்வெண்ணைய் நல்லூரில் வைத்தென்னை ஆளுங்கொண்ட
 நடமாடி யார்க்கிட மாவது நந்திரு நாவலூரே. 232

வேள்விக்குடியும் துருத்தியும் பண்: நட்டராகம்
 இந்திரனுக்கு மிராவணனுக் குமருள் புரிந்தார்
 மந்திரமோ துவர்மாமறை பாடுவர் மான்மறியர்
 சிந்தூரக்கண் ணனுநான்முகனும் முடனாய்த் தனியே
 அந்தரஞ்செல் வதறிந்தோமேல் நாமிவர்க் காட்படோமே.
 233

திருக்கோளிலி பண்: நட்டராகம்
 நீள நினைந்தடியேன் உமைநித்தலுங் கைதொழுவேன்
 வாளை கண்மடவாள் அவள்வாடி வருந்தாமே
 கோளிலி யெம்பெருமான் குண்டையூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
 ஆளிலை யெம்பெருமா னவையட்டித் தரப்பணியே. 234

திருக்கச்சித்திருமேற்றளி பண்: நட்டராகம்
 நொந்தா வொண்கடரே நுனையேநி னைந்திருந்தேன்
 வந்தாய் போயறியாய் மனமேவு குந்துநின்ற
 சிந்தா யெந்தைபிரான் திருமேற்ற ளியுறையும்
 எந்தா யுன்னையல்லா லினியேத்த மாட்டேனே. 235

விரையார் கொன்றையினாய் விமலாஇனி யுன்னையல்லால்
உரையேன் நாவதனால் உடலில்லுயி ருள்ளவம்
திரையார் தண்கழனித் திருமேற்ற ளியுறையும்
அரையா வுன்னையல்லால் அறிந்தேத்த மாட்டேனே .236

திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரை பண்: நட்டராகம்
முன்னவ னெங்கள்பிரான் முதல்காண்பரி தாயபிரான்
சென்னியி லெங்கள் பிரான் திருநீலமி டற்றெம்பிரான்
மன்னிய வெங்கள்பிரான் மறைநான்குங்கல் லால்நிழற்கீழ்ப்
பன்னிய வெங்கள்பிரான் பழமண்ணிப் படிக்கரையே. 237

திருக்கழிப்பாலை பண்: நட்டராகம்
எங்கே னுமிருந்துன் அடியேன்உனை நினைந்தால்
அங்கே வந்தென்னோடும் உடனாகி நின்றருளி
இங்கே என்வினையை அறுத்திட் டெனையாளுங்
கங்கா நாயகனே கழிப்பாலை மேயானே. 238

திருமழபாடி பண்: நட்டராகம்
பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிற்கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே யுன்னையல்லா வினியாரை நினைக்கேனே. 239

கண்ணாய் ஏழலகும் கருத்தாய அருத்தமுமாய்ப்
பண்ணார் இன்தமிழாய்ப் பரமாய பரஞ்சுடரே
மண்ணார் பூம்பொழில்கூழ் மழபாடியுள் மணிக்கமே
அண்ணா நின்னையல்லா வினியாரை நினைக்கேனே. 240

திருமுதுகுன்றம் பண்: நட்டராகம்
பத்தா பத்தர்களுக் கருள்செய்யும் பரம்பனே
முத்தா முக்கணனே முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
மைத்தா ருந்தடங்கண் பரவையிவள் வாடாமே
அத்தா தந்தருளா யடியேனிட் டளங்கெடவே. 241

பிறையா ருஞ்சடையெம் பெருமானரு ளாயென்று
முறையால் வந்தமரர் வணங்கும்முது குன்றர்தம்மை
மறையார் தங்குரிசில் வயல்நாவலா ரூரன்சொன்ன
இறையார் பாடல்வல்லார்க் கெளிதாம்சிவ லோகமதே. 242

திருக்காளத்தி பண்: நட்டராகம்
செண்டா டும்விடையாய் சிவனேயென் செழுஞ்சுடரே
வண்டா ருங்குழலாள் உமைபாகம் மகிழ்ந்தவனே
கண்டார் காதலிக்குங் கணநாதனெங் காளத்தியாய்
அண்டா உன்னையல்லா லறிந்தேத்த மாட்டேனே. 243

திருக்கற்குடி பண்: நட்டராகம்
செய்யார் மேனியனே திருநீல மிடற்றினனே
மையார் கண்ணிபங்கா மதயானை யுரித்தவனே
கையார் சூலத்தினாய் திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
ஐயா எம்பெருமா னடியேனையு மஞ்சலென்னே. 244

திருக்கடவூர் வீரட்டம் பண்: நட்டராகம்
பொடியார் மேனியனே புரிநூலொரு பாற்பொருந்த
வடியார் மூவிலைவேல் வளர்கங்கையின் மங்கை யொடுங்
கடியார் கொன்றையனே கடலூர்தனுள் வீரட்டத்தெம்
அடிகே ளென்னமுதே எனக்கார்துணை நீயலதே. 245

மண்ணீர் தீவெளிகால் வருபூதங்க ளாகிமற்றும்
பெண்ணோ டாணலியாய்ப் பிறவாவுரு வானவனே
கண்ணா ருன்மணியே கடலூர்தனுள் வீரட்டத்தெம்
அண்ணா என்னமுதே எனக்கார்துணை நீயலதே. 246

திருக்குருகாவூர் வெள்ளடை பண்: நட்டராகம்
பண்ணிடைத் தமிழொப்பாய் பழத்தினிற் சுவையொப்பாய்
கண்ணிடை மணியொப்பாய் கடுவிருட் சுடரொப்பாய்
மண்ணிடை யடியார்கள் மனத்திடர் வாராமே
விண்ணிடைக் குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே. 247

நமக்கடிகளாகிய அடிகள் பண்: கொல்லி
தேனையாடுமுகக் கண்ணரோமிகச் செய்யரோவெள்ளை நீற்றரோ
பால்நெய்யாடலும் பூயில்வரோதமைப் பற்றினார்கட்கு நல்லரோ
மானைமேவிய கண்ணினாள்மலை மங்கைநங்கையை அஞ்சுவோர்
ஆனையீருரி போர்ப்பரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. 248

திருப்புகலூர் பண்: கொல்லி
தம்மையேபுகழ்ந் திச்சைபேசினுஞ் சார்வினுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்மையாளரைப் பாடாதேயெந்தை புகலூற்பாடுமின் புலவீர்கள்
இம்மையேதரும் சோறுங்கூறையும் ஏத்தலாம்இடர் கெடலுமாம்
அம்மையேசிவ லோகம்ஆள்வதற்கு யாதும்ஐயுற வில்லையே. 249

திருவாரூர் பண்: கொல்லி
பறக்குமெங் கிள்ளைகாள் பாடுமெம் பூவைகாள்
அறக்கண்என் னத்தகும் அடிகளா ரூரரை
மறக்கில் லாமையும் வளைகள்நில் லாமையும்
உறக்கமில் லாமையும் உணர்த்தவல் லீர்களே. 250

திருத்தொண்டத்தொகை: கொல்லிக் கௌவாணம்
தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்கூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 251

மண்ணியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கு மடியேன்
தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்

என்னவனாம் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
 இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்
 அன்னவனாம் ஆரூர னடிமைகேட் டுவப்பார்
 ஆரூரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே.

252

திருக்கானாட்டு முள்ளூர் பண்: கொல்லிக் கௌவாணம்
 குனிவினிய கதிர்மதியம் குடு சடையானைக்
 குண்டலஞ்சேர் காதவனை வண்டினங்கள் பாடப்
 பணியுதிருஞ் சடையானைப் பால்வெண்ணீர் றானைப்
 பலவுருவுந் தன்னுருவே யாயபெரு மானைத்
 துனிவினிய தூயமொழித் தொண்டைவாய் நல்லார்
 தூநீலம் கண்வளருஞ் சூழ்கிடங்கி னருகே
 கனிவினிய கதலிவனந் தழுவுபொழிற் சோலைக்
 கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே.

253

திருக்கச்சூர் ஆலக்கோயில் பண்: கொல்லிக் கௌவாணம்
 மேலைவிதியே வினையின்பயனே விரவார்புரம்முன் றெரிசெய்தாய்
 காலையெழுந்து தொழுவார்தங்கள் கவலைகளவாய் கறைக்கண்டாய்
 மாலையெழுந்து மலைமேல்மருந்தே மறவேனடியேன் வயல்குழந்த
 ஆலைக்கழனிப் பழனக்கச்சூ ராலக்கோயி லம்மானே.

254

ஊனைப்பெருக்கி உண்ணையினையா தொழிந்தேன்செடியேன் உணர்வில்லேன்
 கானக்கொன்றை கமழமலருங் கடிநாறுடையாய் கச்சூராய்
 மானைப்புரையும் மடமென்றோக்கி மடவாளஞ்ச மறைத்திட்ட
 ஆனைத்தோலாய் ஞானக்கண்ணா யாலக்கோயில் லம்மானே.

255

திருஆமாத்தூர் பண்: கொல்லிக் கௌவாணம்
 பொன்னவன் பொன்னவன் பொன்னைத்தந் தென்னைப்போகவிடா
 மின்னவன் மின்னவன் வேதத்தி னுட்பொருளாகிய
 அன்னவன் அன்னவன் ஆமாத்தூ ரையனைஆர்வத்தால்
 என்னவன் என்னவன் என்மனத் தின்புற்றிருப்பனே.

256

திருநாகைக்காரோணம் கொல்லிக் கௌவாணம்
 மறியேறு கரதலத்தீர் மாதிரையே லுடையீர்
 மாநிதியந் தருவனென்று வல்லீரா யாண்டீர்
 கிறிபேசிக் கீழ்வேளூர் புக்கிருந்தீர் ரடிகேள்
 கிறியும்மாற் படுவேனோ திருவாணை யுண்டேல்
 பொறிவிரவு நற்புகர்கொள் பொற்கரிகை மேலோர்
 பொற்பூவும் பட்டிகையும் புரிந்தருள வேண்டும்
 கறிவிரவும் நெய்சோறு முப்போதும் வேண்டும்
 நடல்நாகைக் காரோணம் மேவியிருந் தீரே. 257

ஊர்த்தொகை பண்: பழம்பஞ்சரம்
 காட்டுர் கடலே கடம்பூர் மலையே கானப் பேரூராய்
 கோட்டுர்க் கொழுந்தே யழுந்தூர்ரசே கொழுநற் கொல்லேறே
 பாட்டுர் பலரும் பரவப் படுவாய் பனங்காட் டூரானே
 மாட்டு ரறவா மறவா துன்னைப் பாடப் பணியாயே. 258

கொங்கிற் குறும்பிற் குரக்குத் தளியாய் குழகா குற்றாலா
 மங்குல் திரிவாய் வானோர் தலைவா வாய்மூர் மணவாளா
 சங்கக் குழையார் செவியா அழகா அவியா அனலேந்திக்
 கங்குல் புறங்காட் டாட அடியார் கவலை களையாயே. 259

தேனைக் காவல் கொண்டு விண்ட கொன்றைச் செழுந்தாராய்
 வானைக் காவல் கொண்டு நின்றார் அறியா நெறியானே
 ஆனைக் காவில் அரனே பரனே அண்ணா மலையானே
 ஊனைக் காவல் கைவிட் டுன்னை யுகப்பா ருணர்வாரே. 260

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி பண்: பழம்பஞ்சரம்
 நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின்றிருப் பாதமேமனம் பாவித்தேன்
 பெற்றலும்பிறந் தேன்இனிப்பிற வாததன்மைவந் தெய்தினேன்
 கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
 நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 261

திருமுருகன்பூண்டி

பண்: பழம்பஞ்சரம்

கொடுவெஞ்சிலை வடுகவேடுவர் விரவ லாமைசொல்லித்
திடுகுமொட்டெனக் குத்திக்கூறகொண் டாறலைக்குமிடம்
முடுகுநாறிய வடுகர்வாழ்முரு கன்பூண்டி மாநகர்வாய்
இடுகுநுண்ணிடை மங்கைதன்னொடும் எத்துக்கிங்கிருந் தீரெம்பிரானீரே.

262

திருவாரூர்

பண்: பழம்பஞ்சரம்

ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் யான்செய்யுந் துரிசுகளுக் குடனாகி
மாழையொண்கண் பரவையைத்தந் தாண்டானை மதியில்லா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கே னென்னாளு ரிறைவனையே. 263

திருவாலங்காடு

பண்: பழம்பஞ்சரம்

முத்தா முத்தி தரவல்ல முகிழ்மென் முலையாள் உமைபங்கா
சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனே தேவர் சிங்கமே
பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும் பரமா பழைய னூர்மேய
அத்தா ஆலங் காடாவுன் அடியார்க் கடியேன் ஆவேனே.

264

வண்டார்குழலி உமைநங்கை பங்கா கங்கைமணவாள
விண்டார் புரங்கள் எரிசெய்த விடையாய் வேத நெறியானே
பண்டாழ் வினைகள் பலதீர்க்கும் பரமா பழையனூர்மேய
அண்டா ஆலங் காடாவுன் அடியார்க் கடியேன் ஆவேனே.

265

திருக்கடவூர் மயானம்

பண்: பழம்பஞ்சரம்

மருவார் கொன்றை மதிசூடி மாணிக் கத்தின்மலைபோல
வருவார் விடைமேல் மாதோடு மகிழ்ந்து பூதப்படைகுழத்
திருமால் பிரமன் இந்திரற்குந் தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
பெருமான் கடலூர் மயானத்துப் பெரிய பெருமானடிகளே.

266

திருப்புகூர்

பண்: தக்கேசி

அந்த ணாளனுன் அடைக்கலம் புகுத

அவனைக் காப்பது காரண மாக

வந்த காலன்தன் ஆருயி ரதனை

வவ்வினாய்க் குன்தன் வண்மைகண் டடியேன்

எந்தை நீளனை நமன்தமர் நலியில்

இவன்மற் றென்னடி யானென விலக்குஞ்

சிந்தையால் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்

செழும் பொழில்திருப் புன்கூ ருளானே.

267

திருவாரூர்

பண்: தக்கேசி

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வானைப்

போக மும்திரு வும்புணர்ப் பானைப்

பின்னை என்பிழை யைப்பொறுப் பானைப்

பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பானை

இன்ன தன்மைய னென்றறி யொண்ணா

எம்மா னையெளி வந்த பிரானை

அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி

ஆரு ரானை மறக்கலு மாமே.

268

திருக்கச்சி ஏகம்பம்

பண்: தக்கேசி

இடக் கண்ணில் இடர் நீங்குவதற்கான பதிகம்.

ஆலந் தான்உகந் தமுதுசெய் தானை

ஆதி யைஅம ரர்தொழு தேத்துஞ்

சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்

சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை

ஏல வார்குழ லாளுமை நங்கை

யென்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற

கால காலனைக் கம்பனெம் மானைக்

காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

269

திங்கள் தங்கிய சடையுடை யானை
 தேவ தேவனைச் செழுங்கடல் வளருஞ்
 சங்க வெண்குழைக் காதுடை யானைச்
 சாம வேதம் பெரிதுகப் பானை
 மங்கை நங்கை மலைமகள் கண்டு
 மருவி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கங்கை யாளனைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே,

270

திருக்கோலக்கா பண்: தக்கேசி
 நாளும் இன்னிசை யால்தமிழ் பரப்பும்
 ஞான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன்
 தாளம் ஈந்தவன் பாடலுக் கிரங்குந்
 தன்மை யாளனை என்மனக் கருத்தை
 ஆளும் பூதங்கள் பாடநின் றாடும்
 அங்க ணன்றனை யெண்கணம் இறைஞ்சங்
 கோளி லிப்பெருங் கோயிலுள் ளானைக்
 கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே.

271

நம்பியென்ற திருப்பதிகம் பண்: தக்கேசி
 மெய்யை முற்றப்பொடிப் பூசியோர் நம்பி
 வேதம்நான் கும்விரித் தோதியோர் நம்பி
 கையிலோர் வெண்மழு வேந்தியோர் நம்பி
 கண்மூன் றுமுடை யாயொரு நம்பி
 செய்ய நம்பிசிறு செஞ்சடை நம்பி
 திரிபுரத் தீயெழச் செற்றதோர் வில்லால்
 எய்த நம்பியென்னை ஆளுடை நம்பி
 யெழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே.

272

திருநள்ளாறு பண்: தக்கேசி
 மங்கை பங்கனை மாசிலா மணியை
 வான நாடனை ஏனமோ டன்னம்
 எங்கும் நாடியுங் காண்பரி யானை
 ஏழை யேற்கெளி வந்த பிரானை

அங்கம் நான்மறை யால்நிறை கின்ற
 அந்த ணாளர் அடியது போற்றும்
 நங்கள் கோனைநள் ளாறனை அமுதை
 நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேளே. 273

கற்ப கத்தினைக் கனகமால் வரையைக்
 காம கோபனைக் கண்ணுத லானை
 சொற்ப தப்பொருள் இருளறுத் தருளுந்
 தூய சோதியை வெண்ணெய்நல் லூரில்
 அற்பு தப்பழ ஆவணங் காட்டி
 அடியனா வென்னை ஆளது கொண்ட
 நற்ப தத்தைநள் ளாறனை அமுதை
 நாயி னேன்மறந் தென்னினைக் கேளே. 274

திருவாவடுதுறை

பண்: தக்கேசி

கங்கை வார்சடை யாய்கண நாதா
 கால காலனே காமனுக் கனலே
 பொங்கு மாகடல் விடம்மிடற் றானே
 பூத நாதனே புண்ணியா புனிதா
 செங்கண் மால்விடை யாய்தெளி தேனே
 தீர்த்த னேதிரு வாவடு துறையுள்
 அங்க ணாளனை அஞ்சேலென் றருளாய்
 யாரெ னக்குறவு அமர்க ளேறே 275

குறைவி லாநிறை வேகுணக் குன்றே
 கூத்த னேகுழைக் காதுடை யானே
 உறவி லேனுனை யன்றிமற் றடியேன்
 ஒருபிழை பொறுத் தாலிழி வுண்டே
 சிறைவண் டார்பொழில் சூழ்திரு வாரூர்ச்
 செம்பொ னேதிரு வாவடு துறையுள்
 அறவ னேயெனை யஞ்சலென் றருளாய்
 யாரெ னக்குற வமரர்க ளேறே. 276

திருவையாறு

பண்: காந்தாரபஞ்சமம்

பரவும் பரிசொன் றறியேன்நான் பண்டே யும்மைப் பயிலாதேன்
இரவும் பகலும் நினைந்தாலும் எய்த நினைய மாட்டேன்நான்
கரவில் அருவி கமுகுண்ணத் தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பானை
அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ.

277

திருவாரூர்

பண்: புறநீர்மை

நின்ற வினைக்கொடுமை நீங்க இருபொழுதும்
துன்று மலரிட்டுச் சூழும் வலஞ்செய்து
தென்றல் மணங்கமழுந் தென்திரு வாரூர்புக்கு
என்றன் மனங்குளிர என்னுகொ லெய்துவதே.

278

கொம்பன நுண்ணிடையாள் கூறனை நீறணிந்த
வம்பனை யெவ்வுயிர்க்கும் வைப்பினை ஒப்பமராச்
செம்பொனை நன்மணியைத் தென்றிரு வாரூர்புக்கு
என்பொனை யென்மணியை யென்னுகொ லெய்துவதே.

279

திருக்கூடலையாற்றூர்

பண்: புறநீர்மை

வித்தக வீணையொடும் வெண்புரி நூல்பூண்டு
முத்தன்ன வெண்முறுவல் மங்கையொ டும்முடனே
கொத்தல ரும்பொழில்சூழ் கூடலை யாற்றூரில்
அத்தன்திவ் வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே.

280

திருவன்பா,த்தான் பனங்காட்டூர்

பண்: சீகாமரம்

விடையின்மேல் வருவானை வேதத்தின் பொருளானை
அடையிலன் புடையானை யாவர்க்கும் அறியொண்ணா
மடையில்வா னைகள்பாயும் வன்பார்த்தான் பனங்காட்டூர்
சடையிற் கங்கை தரித்தானைச் சாராதார் சார்வென்னே.

281

திருவெண்பாக்கம்

பண்: சீகாமரம்

பிழையுள்ள பொறுத்திடுவ ரென்றடியேன் பிழைத்தக்கால்
பழியதனைப் பாராதே படலமென்கண் மறைப்பித்தாய்
குழைவிரவு வடிகாதா கோயில் உளாயேஎன்ன
உழையுடையான் உள்ளிருந்து உளோம்போகீர் என்றானே.

282

மான்திகழுஞ் சங்கிலியைத் தந்துவரு பயன்களெல்லாம்
தோன்றருள் செய்தளித்தா யென்றுரைக்க உலகமெலாம்
ஈன்றவனே வெண்கோயி லிங்கிருந்தா யோவென்ன
ஊன்றுவதோர் கோலருளி யுளோம்போகீ ரென்றானே.

283

திருஒற்றியூர்

பண்: குறிஞ்சி

பாட்டும் பாடிப் பரவித் திரிவார்
ஈட்டும் வினைகள் தீர்ப்பார் கோயில்
காட்டுங் கலமுந் திமிலுங் கரைக்கே
ஓட்டுந் திரைவாய் ஒற்றி யூரே.

284

பவளக் கனிவாய்ப் பாவை பங்கன்
கவளக் களிற்றின் உரிவை போர்த்தான்
தவழும் மதிசேர் சடையாற் கிடம்போல்
உகளுந் திரைவாய் ஒற்றி யூரே.

285

திருநறையூர்ச் சித்தீச்சரம்

பண்: குறிஞ்சி

நீரும் மலரும் நிலவுஞ் சடைமேல்
ஊரும் அரவம் உடையான் இடமாம்
வாரும் அருவி மணிபொன் கொழித்துச்
சேரும் நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே.

286

கரியின் உரியுங் கலைமான் மறியும்
எரியும் மழுவும் உடையா னிடமாம்
புரியும் மறையோர் நிறைசொற் பொருள்கள்
தெரியுந் நறையூர்ச் சித்தீச் சரமே.

287

திருச்சோற்றுத்துறை

பண்: கௌசிகம்

கோல அரவும் கொக்கின் இறகும்
மாலை மதியும் வைத்தா னிடமாம்
ஆலும் மயிலும் ஆட லனியும்
சோலை தருநீர்ச் சோற்றுத் துறையே.

288

திருவாரூர்

பண்: செந்துருத்தி

வலக்கண்ணில் இடர் நீங்குவதற்கான பதிகம்
மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளா யிருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூரீர் வாழ்ந்து போதீரே.

289

திருநன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் பண்: பஞ்சமம்

குளிர்தரு திங்கள்கங்கை குரவோடரக் கூவிளமும்
மிளிர்தரு புன்சடைமே லுடையான்விடை யான்விரைசேர்
தளிர்தரு கோங்குவேங்கை தடமாதவி சண்பகமும்
நளிர்தரு நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே.

290

திருநாகேச்சுரம்

பண்: பஞ்சமம்

குன்று மலைக் குமரி கொடியேரிடை யாள்வெருவ
வென்றி மதகரியின் உரிபோர்த்து மென்னைகொலாம்
முன்றில் இளங்கமுகின் முதுபாளை மதுஅளைந்து
தென்றல் புகுந்துலவுந் திருநாகேச் சரத்தானே.

291

திருநொடித்தான்மலை (திருக்கயிலாய மலை)

பண்: பஞ்சமம்

மந்திர மொன்றறியேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
சுந்தர வேடங்களால் துரிசேசெயுந் தொண்டனெனை
அந்தர மால்விசும்பில் அழகானை யருள்புரிந்த
துந்தர மோநெஞ்சமே நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

292

எட்டாம் திருமுறை
திருவாசகம்
மாணிக்கவாசகர் அருளியது

திருச்சதகம்

திருப்பெருந்துறை

மெய்யுணர்தல்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
 கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
 பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னும்
 கைதான் நெகிழ விடேன்உடை யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

293

அறிவுறுத்தல்

நாடகத்தா லுன்னடியார் போல்நடித்து நானடுவே
 வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
 ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புனக்கென்
 ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் உடையானே.

294

அறிவுறுத்தல்

ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகங்குழையேன் அன்புருகேன்
 பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
 கோமான்றின் திருக்கோயில் தூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன்
 சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே.

295

சுட்டறுத்தல்

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
 பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
 பள்ளந்தா முறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
 பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்
 குள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
 உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா
 வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கல்லாம்
 கண்ணிணையும் மரமாம்தீ வினையி னேற்கே.

296

ஆத்துமசுத்தி

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்புருகிப்
பாடுகின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே.

297

கைம்மாறு கொடுத்தல்

இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்னுளக்
கருவை யான்கண்டி லேன்கண்ட தெவ்வமே
வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க்
கொருவ னேகிற்றி லேன்கிற்பன் உண்ணவே.

298

அனுபோகசுத்தி

ஈச னேயென் எம்மானே எந்தை பெருமான் என்பிறவி
நாச னேநான் யாதுமொன் றல்லாப் பொல்லா நாயான
நீச னேனை ஆண்டாய்க்கு நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே
தேச னேஅம் பலவனே செய்வ தொன்றும் அறியேனே.

299

காருணியத்து இரங்கல்

போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சி வாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சி வாய சயசய போற்றி போற்றி. 300

ஆனந்தத்து அழுந்தல்

புணர்ப் தொக்க எந்தை யென்னை யாண்டு பூண நோக்கினாய்
புணர்ப் தன்றி தென்ற போது நின்னோ டென்னோ டென்னிதாம்
புணர்ப் தாகஅன்றி தாக அன்பு நின்க ழற்கனே
புணர்ப் தாக அங்கணாள புங்க மான போகமே. 301

ஆனந்த பரவசம்

யானே பொய்என் நெஞ்சும் பொய்என் அன்பும்பொய்
 ஆனால் வினையேன் அமுதால் உன்னைப் பெற லாமே
 தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
 மானே அருளாய் அடியேன் உனைவந் துறுமாறே. 302

ஆனந்தாதீதம்

வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
 மறையி லீறுமுன் தொடரொ ணாதநீ
 ஏனை நாடருந் தெரியொணாதநீ
 என்னை யின்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
 ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
 உருகி நான்உனைப் பருக வைத்தவா
 ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
 நைய வையகத் துடைய விச்சையே. 303

விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய்
 விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும்
 வைச்ச வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெறும்
 புலைய னேனையுன் கோயில் வாயிலிற்
 பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய அன்பருக்
 குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
 நச்ச மாமர மாயி னுங்கொலார்
 நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே. 304

நீத்தல் விண்ணப்பம்

உத்தரகோசமங்கை

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
 விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
 உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
 சடையவ னேதளர்ந்த தேன்எம் பிரான்என்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

305

திருவெம்பாவை

திருஅண்ணாமலை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
 சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாஸ்தடங்கண்
 மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
 மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
 வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
 போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னையென்னே
 ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

306

திருவம்மானை

திருஅண்ணாமலை

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
 பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
 விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
 கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
 மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
 புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்கண் அம்மானாய்.

307

திருப்பொற்கண்ணம்

தில்லை

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பணி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும்நாமே.

308

திருகோத்தும்பி

தில்லை

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
 என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும் ஆட்கொண்டருளி
 வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
 சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி.

309

திருத்தெள்ளேணம்

தில்லை

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

310

திருச்சாழல்

தில்லை

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணோடி
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.

311

திருப்பூவல்லி

தில்லை

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்
திணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கோ டணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

312

திருத்தோணோக்கம்

தில்லை

தீதில்லை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாளிரண்டும்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்.

313

திருப்பொன்னுசல்

தில்லை

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணத் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னுசல் ஆடாமோ.

314

குயிற்பத்து

தில்லை

நீல உருவின் குயிலே நீள்மணி மாடம் நிலாவும்
கோல அழகில் திகழுங் கொடிமங்கை உள்ளுரை கோயில்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருவுத் தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயக னைவரக் கூவாய். 315

திருத்தசாங்கம்

தில்லை

ஏரார் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமம் தேர்ந்துரையாய் - ஆரூரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று. 316

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திருப்பெருந்துறை

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெமை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 317

கோயில்முத்த திருப்பதிகம்

தில்லை

உடையாள் உன்தன் நடுவிருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்ப தானால் அடியேன்உன்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும்
அருளைப் புரியாய்பொன் னம்பலத்மெம்
முடியா முதலே என்கருத்து
முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே. 318

கோயில்மூத்த திருப்பதிகம்

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல் என்பார் ஆர்இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே பொன்னம்பலக் கூத்தா
மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து வருந்துவேனை வாவென்றுன்
தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல் செத்தே போணாற் சிரியாரோ

319

கோயில்திருப்பதிகம்

தில்லை

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் நில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
சிந்தையே கோயில்கொண்டஎம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யான்இதற் கிலன்ஓர்கைம் மாறே.

320

அடைக்கலப்பத்து

திருப்பெருந்துறை

மாவடு வகிரன்ன கண்ணி பங்காநின் மலரடிக்கே
கூவிடு வாய்கும்பிக் கேயிடு வாய்நின் குறிப்பறியேன்
பாவிடை யாடு குழல்போற் கரந்து பரந்ததுள்ளம்
ஆகெடு வேன்உடை யாய்அடி யேன்உன் அடைக்கலமே.

321

ஆசைப்பத்து

திருப்பெருந்துறை

கருடக் கொடியோன் காண மாட்டா கழற்சே வடியென்னும்
பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட பொல்லா மணியேயோ
இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென் றங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

322

அதிசயப்பத்து

திருப்பெருந்துறை

முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட

முக்கண துடை யெந்தை

தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன்

எளியவன் அடியார்க்குப்

பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடிதனில்

இளமதி யதுவைத்த

அன்னை ஆண்டுதன் அடியாரிற் கூட்டிய

அதிசயங் கண்டாமே.

323

புணர்ச்சிப்பத்து

திருப்பெருந்துறை

கடர்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை

வாளா தொழும்பு கந்து

கடைப்பட் டேனை ஆண்டு கொண்ட

கருணா லயனைக் கருமால்பிரமன்

தடைபட் டின்னுஞ் சாரமாட்டாத்

தன்னைத் தந்தஎன் ஆரமுதைப்

புடைபட் டிருப்ப தென்றுகொல் லோஎன்

பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

324

அருட்பத்து

திருப்பெருந்துறை

சோதியே கடரே சூழொளி விளக்கே

சுரிசூழற் பணைமுலை மடந்தை

பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்

பங்கயத் தயனுமா லறியா

நீதியே செல்லத் திருப்பெருந் துறையில்

நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்

ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்

அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

325

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம் திருக்கழுக்குன்றம்
 பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு
 மான்உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்
 கிணக்கி லாததோர் இன்ப மேவருந்
 துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான்
 உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்விளை
 யாமல் என்வினை ஒத்தபின்
 கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீவந்து
 காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

326

கண்டபத்து தில்லை
 பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
 பித்தன்இவன் எனென்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
 சித்தமெனும் திண்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த
 வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே.327

பிரார்த்தனைப்பத்து திருப்பெருந்துறை
 கலந்து நின்னடியா ரோடன்று
 வாளா களித்தி ருந்தேன்
 புலர்ந்து போன காலங்கள்
 புருந்து நின்ற திடர்பின்னாள்
 உலர்ந்து போனேன் உடையானே
 உலவா இன்பச் சுடர்காண்பான்
 அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய்
 ஆர்வங் கூர அடியேற்கே.

328

குழைத்தபத்து திருப்பெருந்துறை
 வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ
 வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ
 வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ
 வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
 யானுமதுவே வேண்டின் அல்லால்
 வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
 அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

329

உயிருண்ணிப்பத்து

திருப்பெருந்துறை

பற்றாங்கவை அற்றீர்பற்றும் பற்றாங்கது பற்றி
நற்றாங்கதி அடைவோமெனிற் கெடுவீரோடி வம்மின்
தெற்றாரசடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றாங்கவன் கழல்பேணி ரொடுங்கூடுமின் கலந்தே. 330

அச்சப்பத்து

தில்லை

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன்
பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல்
கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றும்ஓர் தெய்வந் தன்னை
உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற்
கற்றிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே.

331

திருப்பாண்டிப் பதிகம்

திருப்பெருந்துறை

காலமுண் டாகவே காதல்செய் துயம்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டான்எங்கள் பாண்டிப் பிரான்தன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே. 332



பிடித்தபத்து

திருத்தோணிபுரம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவினே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

333

திருவேசறவு

திருப்பெருந்துறை

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்தின் அமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

334

திருப்புலம்பல்

திருவாரூர்

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றாலத் தமர்நெதுறையங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.

335

குலாப்பத்து

தில்லை

கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடலம் மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும் வண்ணம் நானணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

336

அற்புதப் பத்து

திருப்பெருந்துறை

ஊச லாட்டுமில் வுடலுயி ராயின இருவினை அறுத்தென்னை
ஓசை யாலுணர் வார்க்குணர் வரியவன் உணர்வுந் தொளியாக்கிப்
பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன் பரம்பெருங் கருணையால்
ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய அற்புதம் அறியேனே.

337

சென்னிப்பத்து

திருப்பெருந்துறை

தேவதேவன் மெய்ச் சேவகன் தென்பெ ருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலும் அறியொ ணாமுத லாய ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினும் அன்ப ரன்றி அறியொ ணாமலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கணம் சென்னி மன்னிச் சுடருமே.

338

திருவார்த்தை

திருப்பெருந்துறை

பூவலர் கொன்றையம் மாலைமார்பன்
 போருகிர் வன்புலி கொன்றவீரன்
 மாதுநல் லாளுமை மங்கைபங்பன்
 வன்பொழில் சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன்
 ஏதில் பெரும்புகழ் எங்கள்ஈசன்
 இருங்கடல் வாணற்குத் தீயில் தோன்றும்
 ஓவிய மங்கையர் தோள்புணரும்
 உருவறி வார்எம்பி ரானாவாரே.

339

எண்ணப்பதிகம்

தில்லை

பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும் பத்திமையும் பெற வேண்டும்
 சீருரு வாய சிவபெரு மானே செங்கமல மலர்போல
 ஆருரு வாயென் னாரமு தேஉன் அடியவர் தொகைநடுவே
 ஒருரு வாயநின்திருவருள் காட்டிஎன்னையும் உய்யக்கொண்டருளே.

340

திருவெண்பா

திருப்பெருந்துறை

இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றும்
 துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய் - அன்பமைத்துச்
 சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
 ஊராகக் கொண்டான் உவந்து.

341

பண்டாய நான்மறை

திருப்பெருந்துறை

பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
 மாசின் மணியின் மணிவார்த்தை - பேசிப்
 பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
 மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து.

342

கண்க ளிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
 காரிகையார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
 மண்களில் வந்து பிறந்திடுமாறு மறந்திடும் ஆகாதே
 மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
 பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடு மாகாதே
 பாண்டிநன் னாடுடையான்படை யாட்சிகள் பாடுது மாகாதே
 விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே
 மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிவே.

343

ஆனந்தமாவை

தில்லை

மின்னே ரனைய பூங்கழல்க
 ளடைந்தார் கடந்தார் வியனாலகம்
 பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டு
 போற்றா நின்றார் அமரரெல்லாம்
 கன்னே ரனைய மனக்கடையாய்க்
 கழிப்புண் டவலக் கடல்வீழ்ந்த
 என்னே ரனையேன் இனியுன்னைக்
 கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே.

344

சீல மின்றி நோன்பின்றிச்
 செறிவே யின்றி அறிவின்றித்
 தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச்
 சூழன்று விழுந்து கிடப்பேனே
 மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி
 வாரா உலக நெறியேறக்
 கோலங் காட்டி ஆண்டானைக்
 கொடியேன் என்றோ கூடுவதே.

345

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி

ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித்துப்

பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம்

பிச்ச தேற்றும் பெருந்துறையாய்

அரிய பொருளே அவிநாசி

அப்பா பாண்டி வெள்ளமே

தெரிய அரிய பரஞ்சோதீ

செய்வ தொன்றும் அறியேனே.

346

அச்சோப்பதிகம்

தில்லை

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்

பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்

சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட

அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

347

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை

மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்

நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த

அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 348

**திருக்கோவையார்
மாணிக்கவாசகர் அருளியது**

காட்சி

தில்லை

திருவளர் தாமரை சீர்வளர்
காவிகள் ஈசர்தில்லைக்
குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங்
காந்தள்கொண்டு ஓங்குதெய்வ
மருவளர் மாலையொர் வல்லியின்
ஒல்கி அனநடை வாய்ந்து
உருவளர் காமன்தன் வென்றிக்
கொடிபோன்று ஒளிர்கின்றதே.

349

பாங்கன் வினாதல்

தில்லை

சிறைவான் புனல்தில்லைச் சிற்ற
பலத்தும்எம் சிந்தையுள்ளும்
உறைவான் உயர்மதில் கூடலின்
ஆய்ந்தஒண் தீந்தமிழின்
துறைவாய் நுழைந்தனை யோஅன்றி
ஏழிசைச் சூழல்புக்கோ
இறைவா தடவரைத் தோட்கென்கொ
லாம்புகுந்து எய்தியதே.

350

கலவி இன்பம் கூறல்

தில்லை

ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்தும்ஓர்
ஆருயிர் ஈருருக்கொண்டு
ஆனந்த வெள்ளத் திடைத்திளைத்
தால்ஓக்கும் அம்பலஞ்சேர்
ஆனந்த வெள்ளத்து அறைகழ
லோன்அருள் பெற்றவரின்
ஆனந்த வெள்ளம்வற் றாதுமுற்
றாதுஇவ் வணிநலமே.

351

ஒன்பதாம் திருமுறை திருவிசைப்பா

திருமானிகைத்தேவர் அருளியது
கோயில்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே!
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

352

சேந்தனார் அருளியது
திருவீழிமிழலை

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்டு உள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

353

கருவூர்த்தேவர் அருளியது

திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரம்

பவளமே மகுடம் பவளமே திருவாய்
பவளமே திருவுடம்பு அதனில்
தவளமே களபம் தவளமே புரிநூல்
தவளமே முறுவல்ஆ டரவம்

துவளுமே கலையும் துகிலுமே ஒருபால்
துடியிடை இடமருங்கு ஒருத்தி
அவளுமே ஆகில் அவரிடம் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

354

கருவூர்த்தேவர் அருளியது

திருக்களந்தை ஆதித்தேச்சரம்

நீலமே கண்டம் பவளமே திருவாய்
நித்திலம் நிரைத்திலங் கினவே
போலுமே முறுவல் நிறையஆ னந்தம்
பொழியுமே திருமுகம் ஒருவர்
கோலமே அச்சோ அழகிதே என்று
குழைவரே கண்டவர் உண்டது
ஆலமே ஆகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

355

கருவூர்த்தேவர் அருளியது

திருக்கீழ்க்கோட்டூர் மணியம்பலம்

திருநுதல் விழியும் பவளவாய் இதழும்
திலகமும் உடையவன் சடைமேல்
புரிதரு மலரின் தாதுநின்று ஊதப்
போய்வருந் தும்பிகாள்! இங்கே
கிரிதவழ் முகிலின் கீழ்த்தவழ் மாடம்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வருதிறல் மணியம் பலவனைக் கண்டுஎன்
மனத்தையும் கொண்டுபோ துமினே.

356

கருவூர்த்தேவர் அருளியது

திருமுகத்தலை

புவனநா யகனே! அகவுயிர்க்கு அமுதே!
பூரணா! ஆரணம் பொழியும்
பவளவாய் மணியே! பணிசெய்வார்க்கு இரங்கும்
பசுபதீ! பன்னகா பரணா!

அவனிஞா யிறுபோன்று அருள்புரிந்து அடியேன்
அகத்திலும் முகத்தலை மூதூர்த்
தவளமா மணிப்பூங் கோயிலும் அமர்ந்தாய்
தனியனேன் தனிமைநீங் குதற்கே.

357

கருவூர்த்தேவர் அருளியது
திரைலோக்கியசுந்தரம்

நையாத மனத்தினனை
நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயா! நீ உலாப்போந்த
அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதுஅருவி
கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ! அருள்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

358

கருவூர்த்தேவர் அருளியது
கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம்

அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே
அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
சொற்பதத் துள்வைத்து உள்ளம்அள் ளூறும்
தொண்டருக்கு எண்டிசைக் கனகம்
பற்பதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவா யவர்பணை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாம் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

359

கருவூர்த்தேவர் அருளியது
தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

அருளுமாறு அருளி ஆளுமாறான
அடிகள்தம் அழகிய விழியும்
குருளும்வார் காதும் காட்டியான் பெற்ற
குயிலினை மயல்செய்வது அழகோ?

தரளவான் குன்றில் தண்நிலா ஒளியும்
தருகுவால் பெருகுவான் தெருவில்
இருளெல்லாம் கிழியும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

360

பூந்துருத்திநம்பி காட நம்பி அருளியது

திருவாரூர்

பத்தியாய் உணர்வோர் அருளையாய் மடுத்துப்

பருகுதோறு அமுதம்ஓத் தவர்க்கே

தித்தியா இருக்கும் தேவர்கள்! இவர்தம்

திருவுரு இருந்தவா பாரீர்.

சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த

தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்

வித்துமாய் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி

விடங்கராய் நடங்குலா வினரே.

361

பூந்துருத்திநம்பி காட நம்பி அருளியது

கோயில்

களையா உடலோடு சேரமான் ஆரூரன்

விளையா மதம்மாறா வெள்ளானை மேல்கொள்ள

முளையா மதிசூடி மூவா யிரவரொடும்

அளையா விளையாடும் அம்பலம்நின் ஆடரங்கே.

362

கண்டராதித்தர் அருளியது

கோயில்

மின்னார் உருவம் மேல்வி ளங்க

வெண்கொடி மாளி கைகுழிப்

பொன்னார் குன்றம் ஒன்று வந்து

நின்றது போலும் என்னாத்

தென்னா என்று வண்டு பாடும்

தென்தில்லை அம்ப லத்துள்

என்னார் அமுதை ளங்கள் கோவை

என்று கொல் எய்துவதே.

363

முத்தீ யாளர் நான்ம றையர் மூவாயிர வர்நின்னோடு
 ஒத்தே வாழும் தன்மை யாளர்ஓதிய நான்மறையைத்
 தெத்தே யென்றுவண்டு பாடும் தென்தில்லை அம்பலத்துள்
 அத்தாஉன்றன் ஆடல் காண அணைவதும் என்று கொலோ!

364

வேணாட்டிகள் அருளியது

கோயில்

மண்ணோடு விண்ணளவும் மனிதரொடு வானவர்க்கும்
 கண்ணாவாய் கண்ணாகாது ஒழிதலும் நான் மிகக்கலங்கி
 அண்ணாவோ என்றண்ணாந்து அலமந்து விளித்தாலும்
 நண்ணாயால் திருத்தில்லை நடம்பயிலும் நம்பானே.

365

திருவாலியமுதனார் அருளியது

கோயில்

அன்ன நடையார் அமுத மொழியார் அவர்கள் பயில்தில்லைத்
 தென்னன் தமிழும் இசையும் கலந்த சிற்றம் பலந்தன்னுள்
 பொன்னும் மணியும் நிரந்த தலத்துப் புலித்தோல் பியற்கிட்டு
 மின்னின் இடையாள் உமையாள் காண விகிர்தன் ஆடுமே.

366

புருடோத்தம நம்பி அருளியது

கோயில்

தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவ தேவைத்
 தேறிய அந்தணர் சிந்தை செய்யும்
 எல்லைய தாகிய எழில்கொள் சோதி!
 என்னுயிர் காவல்கொண்டிருந்த எந்தாய்!
 பல்லையார் பசுந்தலை யோடு இடறிப்
 பாதமென் மலரடி நோவ நீபோய்
 அல்லினில் அருநடம் ஆடில் எங்கள்
 ஆருயிர் காவலிங்கு அரிது தானே.

367

சேதிராயர் அருளியது

கோயில்

அறவ னேஅன்று பன்றிப் பின்ஏகிய
 மறவ னேஎனை வாதைசெய் யேவ்எனும்
 சிறைவண் டார்பொழில் தில்லையு ளீர்எனும்
 பிறைகு லாம்நுதற் பெய்வ ளையே.

368

திருப்பல்லாண்டு
சேந்தனார் அருளியது
கோயில்

சொல்லாண் டசுரு திப்பொருள்
சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண் டிற்சிதை யும் சில
தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண் டகன கத்திரள்
மேரு விடங்கள் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

369

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

370

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி
ஏத்தொலி எங்கும் குழாம்பெருகி
விழுவொலி விண்ணளவும் சென்று
விம்மி மிகுதிரு ஆரூரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி
யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழஅடி யாரொடுங் கூடி
எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

371

**பத்தாம் திருமுறை
திருமந்திரம்
திருமுலர் அருளியது**

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்து அடி போற்றுகின்றேனே.

372

கடவுள் வாழ்த்து

சிவனொடு ஒக்கும் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்த அன்று பொன் ஒளி மின்னும்
தவனச் சடை முடித் தாமரையானே.

373

தீயினும் வெய்யன் புனலினும் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருள் அறிவார் இல்லை
சேயினும் நல்லன் அணியன்நல் அன்பர்க்கு
தாயினும் நல்லன் தாழ்சடை யோனே.

374

அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதனை
ஒப்புஇலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரிசு ஆயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரிசு ஈசன் அருள் பெறலாமே.

375

திருமுலர் வரலாறு

பிள்ளை நின்று என்னே பிறவி பெறுவது
முன்னை நன்றாக முயல்தவம் செய்கிலர்
என்னை நன்னாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே.

376

நான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுஉறு மந்திரம்
தான்பற்றப் பற்றத் தளைப்படுத்தானே.

377

உபதேசம்

பதி பசு பாசம் எனப் பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போல் பசுபாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்று அணுகா பசுபாசம்
பதி அணுகின் பசுபாசம் நிலாவே.

378

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருஉருச் சிந்தித்தல் தானே.

379

அறஞ் செய்வான் திறம்

யாவர்க்கும்ஆம் இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்கும்ஆம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்கும்ஆம் உண்ணும்போது ஒரு கைப்பிடி
யாவர்க்கும்ஆம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே.

380

அன்புடைமை

அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவிலா
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலா
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி
னன்பே சிவமா யமர்த்திருந் தாரே.

381

காயசித்தி உபாயம்

உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே.

382

உடம்பினை முன்னம் இழுக்கு என்று இருந்தேன்
 உடம்பினுக்கு உள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
 உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டான் என்று
 உடம்பினை யான் இருந்து ஒம்புகின்றேனே.

383

திருவம்பலச் சக்கரம்

அரகர என்ன அரியது ஒன்று இல்லை
 அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
 அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்
 அரகர என்ன அறும் பிறப்பு அன்றே.

384

சத்தி பேதம் - திரிபுரை சக்கரம்

அளி ஒத்தபெண் பிள்ளை ஆனந்த சுந்தரி
 புளி உறுபுன்பழம் போல் உள்ளே நோக்கி
 தெளி உறுவித்து சிவகதி காட்டி
 ஒளி உறவைத்து என்னை உய்ய உண்டாளே

385

ஏடு அங்கை நங்கை இறை எங்கள் முக்கண்ணி
 வேடம் படிகம் விரும்பும் வெண்டாமரை
 பாடும் திருமுறை பார்ப்பதி பாதங்கள்
 குடுமின் சென்னி வாய்த் தோத்திரம் சொல்லுமே.

386

வயிரவி மந்திரம்

கண்ட சிலம்பு வளை சங்கு சக்கரம்
 எண்திசை யோகி இறைவி பராசத்தி
 அண்டமொடு எண்திசை தாங்கும் அருட்செல்வி
 புண்டரிகத் தினுட் பூசனை யாளே..

387

கோலக் குழலி குலாய புருவத்தள்
 நீலக் குவளை மலர்அன்ன கண்ணினாள்
 ஆலிக்கும் இன்னமுது ஆனந்த சுந்தரி
 மேலைச் சிவத்தை வெளிப்படுத்தாளே.

388

தையல் நல்லாளை தவத்தின் தலைவியை
மையலை நோக்கும் மனோன்மணி மங்கையைப்
பைய நின்று ஏத்திப் பணிமின் பணிந்தபின்
வெய்ய பவம் இனி மேவகிலாவே.

389

வேய் அனதோளி விரைஉறு மென்மலர்
ஏய குழலி இளம்பிறை ஏந்திழை
தூய சடைமுடிச் சூலினி சுந்தரி
ஏய் எனதுஉள்ளது இனிது இருந்தாளே.

390

அஞ்சொல் மொழியா ளருந்தவப் பெண்பிள்ளை
செஞ்சொல் மடமொழி சீருடைச் சேயிழை
தஞ்சமென் நெண்ணித்தன் சேவடி போற்றுவார்க்
கின்சொ லளிக்கு மிறைவியென் றாரே.

391

பூரண சத்தி

சிந்தையின் உள்ளே திரியும் சிவசத்தி
விந்துவும் நாதமும் ஆயே விரிந்தனள்
சந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி
அந்தமொடு ஆதியதாம் வண்ணத்தாளே.

392

ஆதாரவாதேயம்

சன்மார்க்கம் ஆகச் சமைதரு மார்க்கமும்
துன்மார்க்க மானவை எல்லாம் துறந்திடும்
நன்மார்க்கத் தேவரும் நன்னெறி ஆவதும்
சன்மார்க்கத் தேவியும் சத்தி என்பாளே.

393

இதோபதேசம்

ஒன்றே குலமு மொருவனே தேவனு
நன்றே நினைமின் மனனில்லை நாணாமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துயம்மினே.

394

நவாக்கரி சக்கரம்

நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணாரம்
பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம்
பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தா
ளாவுக்கு நாயகி யங்கமர்ந் தாளே. 395

சரியை

நாடு நகரமு நற்றிருக் கோயிலுந்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மானென்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க் கொள்வனே. 396

சன்மார்க்கம்

தெளிவறி யாதார் சிவனை யறியார்
தெளிவறி யாதார் சீவனு மாகார்
தெளிவறி யாதார் சிவமாக மாட்டார்
தெளிவறி யாதார் தீரார் பிறப்பே. 397

திருவடிப்பேறு

திருவடி ஞானஞ் சிவமாக்கு விக்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிவலோகஞ் சேர்க்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிறைமல மீட்குந்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே. 398

மந்திர மாவது மாமருந் தாவதுந்
தந்திர மாவதுந் தானங்க ளாவதுஞ்
சுந்தரமாவதுந் தூய்நெறி யாவது
மெந்தை பிரான்ற னிணையடி தானே. 399

அருளுடைமையின் ஞானம் வருதல்

புண்ணிய னெந்தை புனித னிணையடி
நண்ணி விளக்கென ஞானம் விளைந்தது
மண்ணவ ராவதும் வானவ ராவது
மண்ண லிறைவ னருள்பெற்ற போதே. 400

திருநீறு

கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகிற்
றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவநெறி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே.

401

திருவருள் வைப்பு

பிறவா நெறி தந்த பேரருளாளன்
மறவா அருள் தந்த மாதவன் நந்தி
அறவாழி அந்தணன் ஆதி பராபரன்
உறவாகி வந்து என் உளம் புகுந்தானே.

402

அருளொளி

விளக்கினை யேற்றி வெளியை யறிமின்
விளக்கினின் முன்னே வேதனை மாறும்
விளக்கை விளக்கும் விளக்குடை யார்கள்
விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே.

403

சிவபூசை

உள்ளம் பெருங்கோயி லூனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

404

மகேசுவரபூசை

பட மாடக் கோயிற் பரமற்கு ஒன்று ஈயில்
நட மாடக்கோயில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா
நட மாடக்கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயின்
பட மாடக் கோயிற் பரமற்கு அது ஆமே.

405

போதன்

சீவன்என சிவனென்ன வேறுஇல்லை
சீவனார் சிவனாரை அறிகிலர்
சீவனார் சிவனாரை அறிந்தபின்
சீவனார் சிவன் ஆயிட்டு இருப்பரே.

406

பராவத்தை

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே.

407

அறவுதயம்

அறிவுக்கு அழிவு இல்லை ஆக்கமும் இல்லை
அறிவுக்கு அறிவல்லது ஆதாரம் இல்லை
அறிவே அறிவை அறிகின்றது என்றிட்டு
அறைகின்றன மறையீறுகள் தாமே.

408

அவாவறுத்தல்

ஆசை அறுமின்கள் ஆசை அறுமின்கள்
ஈசனோடு ஆயினும் ஆசை அறுமின்கள்
ஆசைப்படப் பட ஆய்வரும் துன்பங்கள்
ஆசைவிட விட ஆனந்த மாமே.

409

சோதனை

காலினிலுறுங் கரும்பினிற் கட்டியும்
பாலினுள் நெய்யும் பழத்து ளிரதமும்
பூவினு ணாற்றமும் போலுள னெம்மிறை
காவல னெங்குங் கலந்துநின் றானே.

410

சூக்கும் பஞ்சாக்கரம்

சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
 சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
 சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
 சிவசிவ வென்னச் சிவகதி தானே.

411

திருக்கூத்துத் தரிசனம்

எங்குந் திருமேனி யெங்குஞ் சிவசத்தி
 எங்குஞ் சிதம்பர மெங்குந் திருநட்ட
 மெங்குஞ் சிவமா யிருத்தலா லெங்கெங்கும்
 தங்குஞ் சிவனருட் டன்விளை யாட்டே.

412

சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனைச்
 சொற்பத மாமந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப்
 பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற்றில்லைக் கூத்தனை
 யற்புதக் கூத்தனை யாரறிவாரே.

413

சிவானந்தக்கூத்து

வேதங்க ளாட மிகுவா கமமாடக்
 கீதங்க ளாடக் கிளரண்ட மேழாடப்
 பூதங்க ளாடப் புவன முழுதாட
 நாதங்கொண் டாடினான் ஞானானந் தக்கூத்தே.

414

அற்புதக்கூத்து

நெற்றிக்கு நேரே புருவத்து இடை வெளி
 உற்று உற்றுப் பார்க்க ஒளிவிடும் மந்திரம்
 பற்றுக்குப் பற்றாய் பரமன் இருந்திடம்
 சிற்றம் பலமென்று சேர்ந்து கொண்டேனே.

415

தத்துவ மாடச் சதாசிவந் தானாடச்
 சித்தமு மாடச் சிவசத்தி தானாட
 வைத்த சராசர மாட மறையாட
 அத்தனு மாடினா னானந்தக் கூத்தே.

416

சிவமாடச் சத்தியு மாடச் சகத்தி
 லவமாட வாடாத வம்பர மாட
 நவமான தத்துவ நாதாந்த மாடச்
 சிவமாடும் வேதாந்தச் சித்தாந்தத் துள்ளே. 417

நந்தியை எந்தையை ஞானத் தலைவனை
 மந்திரம் ஒன்றுள் மருவி அது கடந்து
 அந்தர வானத்து அப்புறத்து அப்பர
 சுந்தரக் கூத்தனை என் சொல்லுமாறே. 418

சூரிய சம்பாஷனை
 பார்ப்பா எனகத்திலே பாற்பசு வைந்துண்டு
 மேய்ப்பாரு மின்றி வெறித்துத் திரிவன
 மேய்ப்பாரு முண்டாய் வெறியு மடங்கினாற்
 பார்ப்பான் பசுவைந்தும் பாலாச் சொரியுமே. 419

கொட்டியு மாம்பலும் பூத்த குளத்திடை
 யெட்டியும் வேம்பு மினியதோர் வாழையுங்
 கட்டியுந் தேனுங் கலந்துண்ண மாட்டாதா
 ரெட்டிப் பழத்துக் கிளைக்கின்ற வாறே. 420

மோனசமாதி
 முகத்திற் கண்கொண்டு பார்க்கின்ற மூடர்கா
 ளகத்திற் கண்கொண்டு பார்ப்பதே யானந்த
 மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய
 சுகத்தைச் சொல்லென்றாற் சொல்லுமா றெங்ஙனே. 421

பதினோராம் திருமறை

திருஆலவாய் உடையார் அருளியது.

திருமுகப் பாசுரம்

மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்
பதிமிசை நிலவு பால்நிற வரிச்சிறகு
அன்னம் பயில் பொழில் ஆலவாயின்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்
பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்கு
உரிமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
குருமா மதிப்புரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்கும் சேரலன் காண்க
பண்பால் யாழ்பயில் பாண பத்திரன்
தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன்
மாண் பொருள் கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே.

422

காரைக்கால் அம்மையார் அருளியது

முத்த திருப்பதிகம் பண் - நட்ப்பாடை

நாடும் நகரும் திரிந்து சென்று
நன்னெறி நாடி நயந்தவரை
மூடி முதுபிணைத்து இட்டமாதே
முன்னிய பேய்க்கணம் சூழச்சூழக்
காடும் கடலும் மலையும் மண்ணும்
விண்ணும் சுழல அனல்கையேந்தி
ஆடும் அரவப் புயங்கள் எங்கள்
அப்பன் இடம்திரு ஆலங்காடே.

423

திருஇரட்டை மணிமாலை

ஈசன் அவன் அல்லாது இல்லை யெனநினைந்து
கூசி மனத்தகத்துக் கொண்டிருந்து - பேசி
மறவாது வாழ்வாரை மண்ணுலகத்து என்றும்
பிறவாமைக் காக்கும் பிரான்.

424

அற்புதத்திருவந்தாதி

பிறந்து மொழிபயின்று பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்து நின்சேவடியே சேர்ந்தேன் - நிறந்திகழும்
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்ப்பது இடர். 425

யானே தவமுடையேன் என்னெஞ்சே நன்னெஞ்சம்
யானே பிறப்பறுப்பான் எண்ணினேன் - யானேஅக்
கைம்மா உரிபோர்த்த கண்ணுதலான் வெண்ணீற்ற
அம்மானுக்கு ஆளாயி னேன். 426

எனக்கினிய எம்மானை ஈசனையான் என்றும்
மனக்கினிய வைப்பாக வைத்தேன் - எனக்கவனைக்
கொண்டேன் பிரானாகக் கொள்வதுமே இன்புற்றேன்
உண்டே எனக்கரியது ஒன்று. 427

அறிவானுந் தானே அறிவிப்பான் தானே
அறிவாய் அறிகின்றான் தானே - அறிகின்ற
மெய்ப்பொருளும் தானே விரிசுடர்பார் ஆகாயம்
அப்பொருளுந் தானே அவன். 428

அன்றும் திருவருவம் காணாதே ஆட்பட்டேன்
இன்றும் திருவுருவம் காண்கிலேன் - என்றும்தான்
எவ்வுருவோ நும்பிரான் என்பார்கட்கு என்னுரைக்கேன்
எவ்வுருவோ நின்னுருவம் ஏது. 429

அழலாட அங்கை சிவந்ததோ அங்கை
அழகால் அழல்சிவந்த வாறோ - கழலாடப்
பேயோடு கானிற் பிறங்க அனலேந்தித்
தீயாடு வாயிதனைச் செப்பு. 430

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் அருளிய

கேதத்திரத் திருவெண்பா

ஓடுகின்ற நீர்மை ஒழிதலுமே உற்றாரும்
கோடுகின்றார் மூட்டும் குறுகிற்று நாடுகின்ற
நல்லச்சிற் றம்பலமே நண்ணாமுன் நன்னெஞ்சே
தில்லைச் சிற்றம்பலமே சேர்.

431

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அருளியது

பொன்வண்ணத் தந்தாதி

பொன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்

மேனி பொலிந்திலங்கும்

மின்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்

வீழ்சடை வெள்ளிக்குன்றம்

தன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்

மால்விடை தன்னைக்கண்ட

என்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்

ஆகிய ஈசனுக்கே.

432

சிந்தனை செய்ய மனம் அமைத் தேன்செப்ப நாஅமைத்தேன்
வந்தனை செய்யத் தலைஅமைத் தேன்கைதொழ அமைத்தேன்
பந்தனை செய்வதற்கு அன்பமைத் தேன்மெய் அரும்பவைத்தேன்
வெந்தவெண் ணீரணி ஈசற்கு இவையான் விதித்தனவே.

433

நக்கீரதேவர் அருளியது

கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி

உருவு பலகொண்டு உணர்வரிதாய் நிற்கும்

ஒருவன் ஒருபால் இருக்கை - மருவினிய

பூங்கையிற் கொண்டு எப்பொழுதும் புத்தேளிர் வந்திறைஞ்சு

மாக்கயிலை என்னும் மலை.

434

அறியாமலேனும் அறிந்தேனும் செய்து

செறிகின்ற தீவினைகள் எல்லாம் - நெறிநின்று

நன் முகிச்சேர்காளத்தி நாதன் அடிபணிந்து

பொன்முகலி ஆடுதலும் போம்.

435

நடமாடும் சங்கரன்தாள் நான்முகனும் காணான்
படமாடு பாம்பணையான் காணான் - விடமேவும்
காரேறு கண்டன் கயிலாயன் தன்உருவை
யாரே அறிவார் இசைந்து.

436

மற்றும் பலபிதற்ற வேண்டாம் மடநெஞ்சே
கற்றைச் சடையண்ணல் காளத்தி - நெற்றிக்கண்
ஆரா அமுதின் திருநாமம் அஞ்செழுத்தும்
சோராமல் எப்பொழுதும் சொல்.

437

தனி வெண்பாக்கள்

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

438

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்வேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

439

அஞ்சமுகம் தோன்றின் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சல்என வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என்று ஒதுவார் முன்.

440

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

441

கல்லாதேவநாயனார் அருளியது
திருக்கண்ணப்பத் தேவர் திருமறம் (அகவற்பா)

முக்கண் அப்பனுக்கு ஒருகணில் உதிரம்
தக்கி ணத்திடை இழிதர அக்கணம்
அழுது விழுந்து தொழுதெழுந்து அரற்றிப்
புன்மருந் தாற்றப் போகா தென்று
தன்னை மருந்தென்று மலர்க்கண் அப்ப
ஒழிந்தது மற்றை ஒண்திரு நயனம்
பொழிந்த கண்ணீர்க் கலுழி பொங்க
அற்ற தென்று மற்றக் கண்ணையும்
பகழித் தலையால் அகழ ஆண்டகை
ஒருகை யாலும் இருகை பிடித்து
ஒல்லை நம்புண் ஒழிந்தது பாராய்
நல்லை நல்லை எனப்பெறும்
திருவேட் டுவர்தந் திருவடி கைதொழக்
சுருவேட் டுழல்வினைக் காரியம் கெடுமே

442

கபிலதேவநாயனார் அருளியது.
முத்த நாயனார் திருஇரட்டை மணிமாலை.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாம் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

443

சிவபெருமான் திருஇரட்டை மணிமாலை

மலர்ந்த மலர்தூவி மாமனத்தைக் கூப்பிப்
புலர்ந்தும் புலராத போதும் - கலந்திருந்து
கண்ணீர் அரும்பக் கசிவார்க்குக் காண்பெளியன்
தெண்ணீர் சடைக் கரந்ததேவு.

444

சிவபெருமான் திருவந்தாதி

வாரணிந்த கொங்கை உமையாள் மணவாளா
வாரணிந்த கொன்றை மலர்கூடி - வாரணிந்த
செஞ்சடையாய் சீர்கொள் சிவலோகா சேயொளியாய்
செஞ்சடையாய் செல்ல நினை.

445

இளம்பெருமான் அடிகள் அருளியது

சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவை

மாறு தடுத்த மணிக்கங்கை திங்களின்
கீறு தடுப்பக் கிடக்குமே - நீறடுத்த
செந்தாழ் வரையின் திரள்போல் திருமேனி
எந்தாய்நின் சென்னி இடை.

446

அதிரா அடிகள் அருளியது.

மூத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை

மணிசிந்து கங்கைதன்மானக் குருளையை வாளரக்கர்
அணிசிந்த வென்றஎம் ஐயர்க்கு இளங்கன்றை அங்கரும்பின்
துணிசிந்த வாய்ப்பெய்த போதகத்தைத் தொடர்ந்து ஓர்பிறவிப்
பிணிசிந்து கார்முளையைப் பிடித்தோர்க்கில்லை பேதுறவே.

447

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளியது

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை

பொருளும் குலனும் புகழும் திறனும்
அருளும் அறிவும் அனைத்தும் - ஒருவர்
கருதாஎன் பார்க்கும் கறைமிடற்றாய் தொல்லை
மருதாஎன் பார்க்கு வரும்.

448

நம்பியாண்டார்நம்பி அருளியது

திருநாரையூர் விநாயகர் திருஇரட்டை மணிமாலை

என்னை நினைந்தடிமை கொண்டுஎன் இடர்கெடுத்துத்
தன்னை நினையத் தருகின்றான் - புன்னை
விரகமகிழ் சோலை வியன்நாரை யூர்முக்கண்
அரசமகிழ் அத்திமுகத் தான்.

449

**பன்னிரண்டாம் திருமுறை
பெரியபுராணம்
சேக்கிழார் பெருமான் அருளியது**

கடவுள் வாழ்த்து

உலகுஎலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்
நிலவுஉலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகுஇல் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர்சிலம்பு அடி வாழ்த்தி வணங்குவாம். 450

திருக்கூட்டச் சிறப்பு

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே அன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார். 451

தடுத்து ஆட்கொண்ட புராணம்

ஆட்சியில் ஆவணத்தில் அன்றிமற்று அயலார் தங்கள்
காட்சியில் மூன்றில் ஒன்று காட்டுவாய், என்ன, முன்னே
மூட்சியில் கிழித்த ஓலை படிஓலை மூலஓலை,
மாட்சியில் காட்ட வைத்தேன் என்றனன் மாயை வல்லான். 452

மற்றுநீ வன்மை பேசி வண்தொண்டன் என்னும்நாமம்
பெற்றனை நமக்கும் அன்பின் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடுக என்றார் தூமறை பாடும் வாயார். 453

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பு அரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருத்து சாத்துவிகமே ஆக

இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லை இல் தனிப்பெரும் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்பவெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறுஇலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

454

கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ? காமன்தன் பெருவாழ்வோ?
பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ? புயல்சுமந்து
விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ?
அற்புதமோ? சிவன்அருளோ? அறியேன்என்று அதிசயித்தார்.

455

பெருமையால் தம்மை ஒப்பார் பேணலால் எம்மைப் பெற்றார்
ஒருமையால் உலகை வெல்வார் ஊனம்மேல் ஒன்றும்இல்லார்
அருமைஆம் நிலையில் நின்றார் அன்பினால் இன்பம்ஆர்வார்
இருமையும்கடந்து நின்றார் இவரைநீ அடைவாய் என்று.

456

தில்லைவாழ் அந்தணர்

ஆதிஆய் நடுவும்ஆகி அளவுஇலா அளவும் ஆகிச்
சோதிஆய் உணர்வும்ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம்ஆகிப் பெண்ணும்ஆய் ஆணும்ஆகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி! போற்றி!

457

கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே உருவம் ஆகி
அற்புதக் கோலம்நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேல்ஆம்
சிற்பர வியோகம் ஆகும் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புற நடம் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி! போற்றி!.

458

திருநீலகண்ட நாயனார்

ஆதியார் நீலகண்டத்து அளவுதாம் கொண்டஆர்வம்
பேதியா ஆணைகேட்ட பெரியவர் பெயர்ந்து நீங்கி
ஏதிலார் போலநோக்கி எம்மை என்றதனால் மற்றை
மாதரார் தமையும் எந்தன் மனத்தினும் தீண்டேன் என்றார்.

459

இயற்பகை நாயனார்

இயற்பகை முனிவா ஓலம்! ஈண்டுநீ வருவாய் ஓலம்!
 அயர்ப்பு இலாதானே ஓலம்! அன்பனே ஓலம்! ஓலம்!
 செயற்கு அருஞ் செய்கைசெய்த தீரனே ஓலம் என்றான்
 மயக்கு அறு மறைஓலிட்டு மால் அயன்தேட நின்றான்.

460

சொல்லுவது அறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
 வல்லைவந்து அருளிஎன்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
 எல்லைஇல் இன்பவெள்ளம் எனக்கு அருள் செய்தாய் போற்றி
 தில்லை அம்பலத்துள் ஆடும் சேவடி போற்றி என்ன. 461

இளையான்குடி மாற நாயனார்

கொண்டு வந்து மனைப்புகுந்து குலாவு பாதம்விளக்கியே
 மண்டுகாதலின் ஆதனத்து இடைவைத்து அருச்சனை செய்தபின்
 உண்டிநாலு விதத்தினில் ஆறுசுவைத் திறத்தினில் ஒப்புஇலா
 அண்டர்நாயகர் தொண்டர்இச்சையில் அமுதுசெய்ய அளித்து உளார்,

462

மெய்ப்பொருள் நாயனார்

கைத்தலத்து இருந்தவஞ்சக் கவளிகை மடிமேல் வைத்துப்
 புத்தகம் அவிழ்ப்பான் போன்று புரிந்துஅவர் வணங்கும்போதில்
 பத்திரம் வாங்கித் தான்முன்நினைந்த அப்பரிசே செய்ய
 மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப் பொருள்ளைத் தொழுது வென்றார்.

463

எறிபத்த நாயனார்

களியா னையின்னர் உரியாய் சிவதா!
 எளியார் வலியாம் இறைவா சிவதா!
 அளியார் அடியார் அறிவே! சிவதா!
 தெளிவார் அமுதே! சிவதா! சிவதா!.

464

கண்ணப்ப நாயனார்

செங்கண் வெள்விடையின் பாகர் திண்ணனார் தம்மைஆண்ட
 அங்கணர் திருக்காளத்தி அற்புதர் திருக்கைஅன்பர்
 தம்கண் முன்இடக்கும் கையைத் தடுக்கமுன்று அடுக்குநாக
 கங்கணர் அமுதவாக்குக் கண்ணப்ப நிற்க என்ற.

465

அடியனேன் அறிவிலாமை கண்டும்என் அடிமைவேண்டிப்
படிமிசை கமரில் வந்துஇங்கு அமுதுசெய் பரனேபோற்றி
துடியிடை பாகம்ஆன தூயநல் சோதிபோற்றி
பொடிஅணி பவளமேனிப் புரிசடைப் புராணபோற்றி. 466

சண்டேசுவர நாயனார்

பண்ணின்பயனாம் நல்இசையும் பாலின்பயனாம் இன்சுவையும்
கண்ணின்பயனாம் பெருகுஒளியும் கருத்தின்பயனாம் எழுத்துஅஞ்சும்
விண்ணின்பயனாம் பொழில்மழையும் வேதப்பயனாம் சைவமும்போல்
மண்ணின்பயனாம் அப்பதியின் வளத்தின்பெருமை வரம்புடையதே. 467

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

திருவாளன் திருநீறு திலகவதியார் அளிப்பப்
பெருவாழ்வு வந்ததுஎனப் பெருந்தகையார் பணிந்துஏற்றுஅங்கு
உருஆர அணிந்துதமக்கு உற்றஇடத்து உய்யும்நெறி
தருவாராய்த் தம்முன்பு வந்தார்பின் தாம்வந்தார். 468

பத்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் என்றுமுன் எடுத்துப் பண்ணால்
அத்தா! உன் ஆடல் காண்பான் அடியேனன் வந்தவாறு என்று
இத்திறம் போற்றி நின்றே இன்தமிழ் மாலை பாடிக்
கைத்திருத் தொண்டு செய்யும் காதலில் பணிந்து
போந்தார். 469

அருள்பெருகு தனிக்கடலும் உலகுக்கு எல்லாம்
அன்புசெறி கடலுமாம் எனவும் ஓங்கும்
பொருள்சமய முதல்சைவ நெறிதான் பெற்ற
புண்ணியக்கண் இரண்டுஎனவும் புவனம் உய்ய
இருள்கடு உண்டவர் அருளும் அகிலம் எல்லாம்
ஈன்றாள்தன் திருவருளும் எனவும் கூடித்
தெருள் கலைஞானக் கன்றும் அரசும் சென்று
செஞ்சடை வானவர் கோயில் சேர்ந்தார் அன்றே.

காரைக்கால் அம்மையார்

வரும்இவள் நம்மைப்பேணும் அம்மைகாண் உமையே! மற்றுஇப்
பெருமைசேர் வடிவம்வேண்டிப் பெற்றனள் என்று பின்றை
அருகு வந்தனைய நோக்கி அம்மையே என்னும் செம்மை
ஒருமொழி உலகம் எல்லாம் உய்யவே அருளிச் செய்தார்.

471

இறவாத இன்பஅன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும்மீண்டும் பிறப்புஉண்டேல் உன்னைஎன்றும்
மறவாமை வேண்டும்இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா!நீ ஆடும்போதுஉன் அடியின்கீழ் இருக்கஎன்றார்

472

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்

வேதநெறி தழைத்துஓங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயல்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

473

தாயர்திரு மடித்தலத்தும் தயங்குமணித் தவிசினிலும்
தூயசுடர்த் தொட்டிலினும் தூங்குமலர்ச் சயனத்தும்
சேய்பொருள் திருமறையும் தீந்தமிழும் சிறக்கவரும்
நாயகனைத் தாலாட்டு நலம்பலபா ராட்டினார்.

474

சிவன்அடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பலம்அதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானம்
உவமைஇலாக் கலைஞானம் உணர்வுஅரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவம்முதல்வர் சம்பந்தர் தாம்உணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

475

காழியர் தவமே! கவுணியர் தனமே! கலைஞானத்து
ஆழிய கடலே! அதனினை அமுதே! அடியார்முன்
வாழிய வந்துஇம் மண்மிசை வானோர் தனிநாதன்
ஏழிசை மொழியாள் தன்திரு அருள்பெற்றனை என்பார்.

476

அம்பிகை அளித்தஞானம் அகிலமும் உய்யஉண்ட
நம்பெரு தகையார்தம்மை எதிர்கொண்டு நண்ணவேண்டி
உம்பரும் வணங்கும் மெய்ம்மை உயர்தவத் தொண்டரோடு
தம்பெரு விருப்பால் வந்தார் தலைசை அந்தணர்கள் எல்லாம்.

477

சிந்தை இடையறா அன்பும் திருமேனி தன்னில் அசைவும்
கந்தம் மிகைஆம் கருத்தும் கைஉழவாரப் படையும்
வந்துஇழி கண்ணீர் மழையும் வடிவில்பொலி திருநீறும்
அந்தம் இலாத் திருவேடத்து அரசும் எதிர்வந்து அணைய.

478

அடியார்ஆம் இமையவர்தம் கூட்டம் உய்ய
அலைகடல்வாய் நஞ்சுஉண்ட அமுதே! செங்கண்
நெடியானும் நான்முகனும் காணாக் கோல
நீலவிட அரவு அணிந்த நிமலா வெந்து
பொடிஆன காமன்உயிர் இரதி வேண்டப்
புரிந்துஅளித்த புண்ணியனே! பொங்கர் வாசக்
கடிஆரும் மலர்ச்சோலை மருங்கு சூழும்
கவினமருகல் பெருமானே காவாய் என்றும்.

479

சென்ற காலத்தின் பழுதுஇலாத் திறமும்
இனிஎதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்று எழுந்தருளப் பெற்ற பேறு இதனால்
எற்றைக்கும் திருவளர் உடையேம்
நன்றி இல்நெறியில் அழுந்திய நாடும்
நல்தமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
வென்றிகொள் திருநீற்று ஒளியினில் விளங்கும்
மேன்மையும் படைத்தனம் என்பார்.

480

தென்னவன்பெருந் தேவியார் சிவக்கன்றின் செய்ய
பொன்அடிக் கமலங்களில் பொருந்தமுன் விழுந்தார்
மன்னுசண்பையர் வள்ளலார் மகிழ்சிறந்து அளிக்கும்
இன்அருள்பெரும் சிறப்பொடும் திருக்கையால் எடுத்தார்.

481

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசைஅன்றி மண்ணில் மதிக்கொழுந்தைத்
தேன்நக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். 482

திருவுடைப் பிள்ளையார்தம் திருக்கையால் இட்டஏடு
மருவுறும் பிறவிஆற்றில் மாதவர் மனம்சென்றால் போல்
பொருபுனல் வைகைஆற்றில் எதிர்த்துநீர் கிழித்துப்போகும்
இருநிலத்தோர் கட்குஎல்லாம் இதுபொருள் என்றுகாட்டி.

483

வந்துஅணைந்த வாகீசர் வண்புகலி வாழ்வேந்தர்
சந்தமணிச் சிவிகையினைத் தாங்குவார் உடன்தாங்கிச்
சிந்தைகளிப் புறவந்தார் திருஞான சம்பந்தர்
புந்தியினில் வேறுஒன்று நிகழ்ந்திடமுன் புகல்நின்றார் 484

அப்பர்தாம் எங்குற்றார் இப்பொழுது என்றுஅருள்செய்யச்
செப்புஅரிய புகழ்த்திரு நாவுக்கரசர் செப்புவார்
ஒப்புஅரிய தவம்செய்தேன் ஆதலினால் உம்அடிகள்
இப்பொழுது தாங்கிவரப் பெற்றுஉய்ந்தேன் யான்என்றார்.

485

மண்ணினில் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும்
அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்வித்தல்
கண்ணினால் அவர்நல்விழாப் பொலிவுகண்டு ஆர்தல்
உண்மை ஆம்எனில் உலகர் முன்வருக எனஉரைப்பார்

486

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்

மின்ஒளிர் செஞ்சடையானை வேதமுதல் ஆனானை
மன்னுபுகழ்த் திருஆரூர் மகிழ்ந்தானை மிகநினைந்து
பன்னியசொல் பத்திமையும் அடிமையையும் கைவிடுவான்
என்னும்இசைத் திருப்பதிகம் எடுத்துஇயம்பி இரங்கினார்.

487

தேன்நிலவு பொழில்கச்சித் திருக்காமக் கோட்டத்தில்
 ஊனில்வளர் உயிர்க்குஞ்ஞலாம் ஒழியாத கருணையினால்
 ஆனதிரு அறம்புரக்கும் அம்மைதிருக் கோயிலின்முன்
 வானில்வளர் திருவாயில் வணங்கினார் வன்தொண்டர்.

488

விண்ஆள்வார் அமுதுஉண்ண மிக்கபெரும் விடம்உண்ட
 கண்ணாளா! கச்சிஏகம் பனே! கடைஆனேன்
 எண்ணாத பிழைபொறுத்து இங்குயான் காணஎழில்பவள
 வண்ணா! கண்அளித்து அருளாய் எனவீழ்ந்து வணங்கினார்.

489

சாக்கிய நாயனார்

செய்வினையும் செய்வானும் அதன்பயனும் கொடுப்பானும்
 மெய்வகையால் நான்குஆகும் விதித்தபொருள் எனக்கொண்டே
 இவ்இயல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக்கு இல்லைஎன
 உய்வகையால் பொருள்சிவன் என்றுஅருளாலே உணர்ந்துஅறிந்தார்.

490

சிறுத்தொண்ட நாயனார்

வையம் நிகழும் சிறுத் தொண்டர்
 மைந்தா வருவாய் என அழைத்தார்
 தைய லாரும் தலைவர் பணி
 தலை நிற்பாராய்த் தாம் அழைப்பார்
 செய்ய மணியே! சீராளா!

வாராய் சிவனார் அடியார் யாம்
 உய்யும் வகையால் உடன் உண்ண
 அழைக்கின்றார் என்று ஓலம் இட.

491

கழறிற்றறிவார் நாயனார்

செஞ்சொல் தமிழ் நாவலூர் கோனும்
 சேரர் பிரானும் தம் பெருமான்
 எஞ்சல் இல்லா நின்ற ஆற்றின்
 இடையே அளித்த மணல் வழியில்



தஞ்சம் உடைய பரிசன மும்
தாமும் ஏறித் தலைச் சென்று
பஞ்ச நதி வாணரைப் பணிந்து
விழுந்தார் எழுந்தார் பரவினார்.

492

நல்ல தோழர் நம்பெருமான்
தமக்கு நம்பி இவர் என்பார்
எல்லை இல்லாத் தவம் முன்பு
என் செய்தோம் இவரைத் தொழ என்பார்
செல்வம் இனிஎன் பெறுவது நம்
சிலம்பு நாட்டுக்கு எனஉரைப்பார்
சொல்லும் தரமோ பெருமான் செய்
தொழிலைப் பாரீர் எனத் தொழுவார்.

493

கூற்றுவ நாயனார்

அம்பொன்றீடும் அம்பலத்துள்ஆரா அமுதத்திருநடம் செய்
தம்பிரானார் புவியில் மகிழ்கோயில் எல்லாம் தனித்தனியே
இம்பர்ஞாலம் களிகூரஎய்தும் பெரும் பூசனை இயற்றி
உம்பர்மகிழ அரசுஅளித்தே உமையாள் கணவன் அடிசேர்ந்தார்.

494

பத்தராய்ப் பணிவார்

நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றுஆடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலம் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுஉடையார் தொண்டர்ஆம் குணம்மிக்கார்.

495

பரமனையே பாடுவார்

புரம்மூன்றும் செற்றானைப் பூண்நாகம் அணிந்தானை
உரனில்வரும் ஒருபொருளை உலகுஅனைத்தும் ஆனானைக்
கரணங்கள் காணாமல் கண்ஆர்ந்து நிறைந்தானைப்
பரமனையே பாடுவார் தம்பெருமை பாடுவாம்.

496

மங்கையர்க்கு அரசியார்
 மங்கையர்க்குத் தனி அரசி எங்கள் தெய்வம்
 வளவர் திருக்குலக் கொழுந்து வளைக்கை மானி
 செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
 தென்னர் குலப் பழி தீர்த்த தெய்வப் பாவை
 எங்கள் பிரரன் சண்பையர் கோன் அருளினாலே
 இருந்தமிழ் நாடுஉற்ற இடர் நீக்கித் தங்கள்
 பொங்கு ஒளிவெண்திரு நீறு பரப்பினாரைப்
 போற்றுவார் கழல் எம்மால் போற்றலாமே.

497

வெள்ளானைச் சருக்கம்
 பெருவாய் முதலை கரையின் கண்
 கொடுவந்து உமிழ்ந்த பிள்ளை தனை
 உருகாநின்று தாய் ஓடி
 எடுத்துக் கொடு வந்து உயிர் அளித்த
 திருவாளன் தன் சேவடிக் கீழ்
 சீல மறையோனொடு வீழ்ந்தாள்
 மருஆர் தருவின் மலர்மாரி
 பொழிந்தார் விகம்பில் வானோர்கள்.

498

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
 ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஓங்கிட
 மன்று உளார் அடியார் அவர் வான்புகழ்
 நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

499

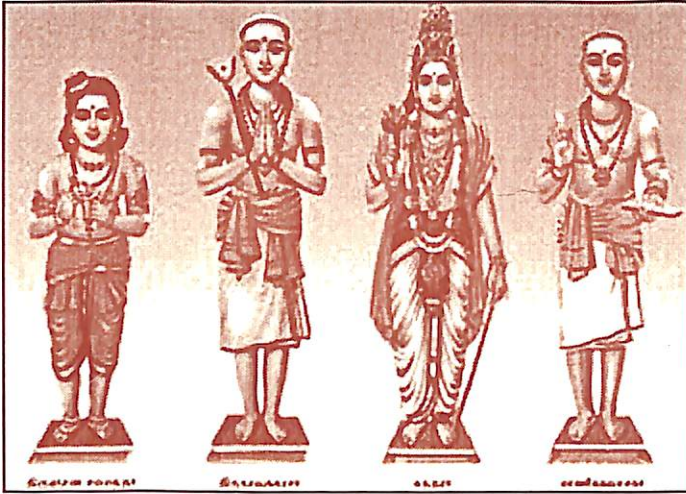
வாழ்த்து

(திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்)

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
 வீழ்க தண்புணல் வேந்தனு மோங்குக
 ஆழ்க தீயதெல் லாமரன் நாமமே
 குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

500

திருச்சிற்றம்பலம்



பக்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 பரமனையே பாடிடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்ததார்க்கும் அடியேன்
 திருவானூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கு அடியேன்
 முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
 அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார்க்கும் அடியேன்
 ஆருரன் ஆருரில் அம்மானுக் காளே.



2-B, வசந்தம் கார்டன்,
 வெங்கடேஸ்வரா நகர் முதல் தெரு,
 கவுண்டம்பாளையம், கோவை - 643
 030
 அலைபேசி : 94437 06190